

مه حوی:
عارفیک له نیوان
سه رکیشی و کوفردا

نوانا ئەمین

ئەم نووسینە: هەولیکە بۆ خویندەوێ دێویکی تری مه حوی

میکانیزمی دابراڻی په یوه نډی له گه ل هه موو شتیکدا، میکانیزمی گه یشتنه به دیداری خودا.

د. کوبرا مایار مه زه ری

من له و که سانه نیم که نو یژگردنه کانیاڼ ته نها پشتچه ماندنه وه بیټو بهس، شیوهی نو یژگردنی من؛ له گولیک وردد هبمه وه، نه ستیران ده ژمیږم، سه رم سوږده میټیت له جوانیی مه خلوق، له که مائی نیزامه که ی، له ئینسان وردد هبمه وه، که جوانترین شاکاری خودایه.

خه یام، له زاری نه مین مه علوف - هوه

مه حوی سؤفییه یان عارف؟

راستییه که ی سؤفیگه ری و عیرفان هه رچه نده هه میشه و به رده وام پیکه وه به کاربراون، به لام به هه موو نزیکایه تییه کیانه وه له یه ک، لیکیش جیاوازن. وشه ی عیرفان (Mystification) واتا ناسین، یان دووباره ناسینه وه، یان ناسینی شتیک می رموز (هیما دار)، یان ناسینی حقی ته عالا به په ییردنی ره مزیی حه قیقه ت به ریگه ی که شف و شهود. وشه ی سؤفیگه رییش (Mysticism) خوی له بنه رته وه له (صوفی) عه ره بییه وه هاتوه، که جوړیک خوری ناژهل بووه و سه رته سؤفییه کان نه و به رگه یان پو شیوه.

سؤفیگه ری واته ریبازی سؤفییه کان، یان مانای ریگه ی حه قیقه ت. که واته عارف: واته په ییره وکه ری عیرفان، که که سیکه ره مز ی شتیک لیکداته وه و که شف ی خودا به ریگه ی تیږامان و په ییردن بکات، نه ک ته نها به حال. به لام سؤفی که سیکه که له گه ل خویدا له جه نگدایه و ته نیا حال و وه جد به میکانیزمی گه یشتنی به نوری ئیلامی ده زانیټ و په ییره وی ته ریقه تی ته سه وفه. د. زرین کوب له باره ی جیاوازیی نه م زاراوانه وه، ده لیت: "ده توانین بلین دوو دیوی یه ک شیوه ژیاڼی ئایینین، که هه ردوکیان له سه ر ره تگردنه وه ی چیژه کانی دونیا کون. به لام

سۆڧى رووى له كرداره و خهريكى دژايه تيكردنى نه فسى خۆيه تى، له كاتيكدا عارف رووى له زانسته و سه رقالى كه شفه و دهيه ويئت له مه وه بورهان به ده ستههيتت.^۱

به پيى ئه م پيناسكردنه بيت (نهك پۆلئىنكارى)، ئه وا له ميژووى دوردا بايه زىدى بوستامى و مه نسورى حه لاج و له ميژووى كه ميك نويدا، مه ولانا جه لاله دين و محيدين ئيبين عه ره بى و له ئه ده بياتى كلاسيكى كوردى سده ي نۆزده شدا، مه حوى، له وانه ن كه هه ردوو ناوه كه يان به سه ردا ده برپيت. به لام ئيمه باوه رمان وابوو مه حوى له عيرفانه وه نزيكتره تا ته سه وف، هه ربويه له تايئلا مه حويمان وه ك عارفىك ناوه يئا.

مه حوى له نيوان دوو جوړ خوئنه روا

مه حوى (مه لا محه مده ي كورپى مه لا عوسمانى بالخيى ۱۸۳۱-۱۹۰۶)^۲ له نيوه ندىي رۆشن بيري كورديدا، كه م تا بيش حه قى دراوه تى و به قورسو پر قووللايى و خاوه ن شيعرى سؤفيايه و هه نديكجار فه لسه فييش ته ماشا كراوه. هه موو ئه مانه ش ده رته نجامى دوو ميكانيزمى پيچه وانه ن، كه هه ردوو كيان يه ك ئه نجاميان هه يه، ئه وانيش نيگه يشتن و تينه گه يشتنى مه حوين له يه ك كاتدا.

خوئنه رى ئه ده بياتى كلاسيكى كوردى له ده يه ي هه فتا و هه شتاكاندا، به هوى زانينى زمانه كانى عه ره بى و به تايبه تيبش فارسى (چونكه مه حوى له ديوانه كه ي چاپى ۱۹۷۷يدا ته نيا يه ك شيعرى عه ره بى و له به رامبه ريشدا، ۸۷ شيعرو ۲۰ چوارينه و ۲ ته خميس و ۷ به يتى تا قانه ي فارسى هه يه، ئه مه جگه له سيبه رى ئه ده بياتى فارسى و كاريگه رى ژير شيعرى حافزو سه عدى و شه بسترى له كۆى ديوانه كه دا.) توانيوه تى ئاسانتر هه زمى بكات و زيده تر مه حوى بخوئنيته وه. به لام خوئنه رى ئه م دوو ده يه يه ي پاشتر، به هوى پيچه وانه بوونه وه ي ئه و خاله ي سه ره وه تيدا، واته عه ره بينه زانين و خوئنه دان له فارسى و هه روه ها كۆتاييه اتنى قۇناغى شيعرى قافيه دارو كزيوونى خوئنه ريشى، له به رامبه ردا دروستبوونى ئه و كه شه نوئيه ي ئه ده بى كوردى و به تايبه تيبش چيژوه رگرتن له نووسين و خوئنده وه ي شيعرى حور و به شيعرزانينى هه موو شتيك، دواتر ش كاريگه ريه نيگه تيفه كانى ميدياي كوردى له سه ر بلاو كرده وه و راهيئانى خوئنه ر له سه ر شيعرگه لى سارد و لاوازو بيروچ، هه روه ها كه وتنه نيو خيرا ييه كى سه رسوپه ينه رى زه مه نييه وه له سه رده مى پاكس ته كنه لوژيا و به ماكدونالڤوونى جيهان بو شتى خيرا و سه ريپى. ئه مانه كۆمه له ده رته نجامي ك بوون، كه جاريك به ها و خاوه ن به ها كانيان خسته ژير هه ره شه ي له ناوچوونه وه و جاريكيش گه ر بيه شتتا يه وه، له پيش مه ترسيى پروئسيى ناويلئانه وه و پيناسه كرده وه دا ده يه لئانه وه.

۱- تصوف و عرفان - د. زرین کوب www.hawzha.com

۲- بۆميژووى له دايبكونه كه ي مه حوى ئيمه له نيوان (۱۸۳۶) كه ي محمه د ئه مين زه كى به گو (۱۸۳۶) كه ي عه لادين سجادي (۱۸۳۱) كه ي كاكه ي فه لاج دا، ئه مه ي دوايمان پيچه سه نديبوو.

مروّقه له ژبانی نیو و هها ته وژمیکیشدا، به دواى لیکشیتا لکردن و هیرمؤنتیکای تیکستانیکى کۆدهه لگرو ناوه پۆکچرو پر قوولاییه وه نابیت. بۆیه مه حوی ئەگەر خوینهرى خۆى له دهستنه دابیت، جارێک به هۆى ئەوه وه یه ئەم نه وه ئاماده یه ی خوینهر، له تیکنه گه یشتن و وردنه بوونه وه یان بۆ مه حوی و بهرکه و تنى ئەو هه موو وشه فارسى و عه ره بى و ته نانه ت کوردییه کلاسیک و قه دیمانه، لایانوايه ئەمانه شیعرى "گه وره گه وره" ن و ه یچی تر. ئەم روانینه ی نه وه ی نوێ بۆ شیعر و ئەده بیاتى کلاسیک، هه ر مه حوی نه گرتووه ته وه، به لکه ده گه رپتته وه بۆ با به تیه رو تا نالى و دیتته وه بۆ لای قانع و بیکه س-یش، که ئەم دوو ناوه ی دوا ییان، وه ک مه ریوان و ریا قانع ده لیت به هه موو ده ستووریک له ده ره وه ی ئەو چرپى و قوولاییه ی ناوه کانى پيشوون. ئەم کيشه یه، ته نیا نه خویندنه وه و خۆماندونه کردنه له گه ل ئەو تیکستانه دا، وشه گه لى وه ک "گه وره .. عه جیب .. موهم" ته نیا ده رته نجامى خویندنه وه ی سه رپيش، نه ک له ئەنجامى تیرامان و شیکر نه وه و راقه کار ییه وه هات بیتن.

له به رامبه ردا، له م دوو ده یه یه ی پاشتردا، هیشتا ئەو شیعرانه خوینهرى راسته قینه ی خۆیان ونه کردووه، جگه له مه حوینا سه کان و مامۆستایانى کۆلیژى ئەده بیات و ئەو خویندکارانه ی ماسته رو دکتورا، که مه یلى ئەو ستایله له ئەده بى کوردی ده کهن. خوینهرانیکی تر هه ن، ده توانن ده ستى که م ییش بیت، دواى زیاتر له سه د سال له نووسینیان، شتى نوێ له و شیعرانه هه لبه ینجین و بدۆزنه وه. ئەمه جگه له چێژوه رگرتن له ستاتیکای هاوکیشى و وشه سازى و ئەو گه مه سه يرانه ی زمان .. دواتریش له م ریکه یه وه ورده رده رۆبچننه ناو جیهان بینى شاعیره که و له م پنته دا قسه له دۆزینه وه ی قوولاییه کی فه لسه فى بکه ن.

ئیمه چی ده خوینینه وه و کامانه ئەو شیعرانه ی ئەم قسانه هه لده گرن؟ بۆ هه ر قسه کردنیک له ئەده بیاتى نووسراوى کلاسیکی کوردی، توێژه رو خوینهر ناچار ده بیت بگه رپتته وه بۆ کتیبه کانى مامۆستایانى موده رپس (مه به ستان له مامۆستایانى موده رپسیش، خوالیخۆشبووان مه لا عه بدولکه ریمی موده رپس و فاتیحى مه لا که ریم و هه روه ها به رپژ مه مه دى مه لا که ریمه، ئیمه لێره به دواوه له جیاتى ئەو ناوه یانانان، ته نیا مامۆستایانى موده رپس به کار ده هینین و زیاتریش مه به ستان له ناوه کانى یه که م و سییه مه که دیوانى مه حوییان ساغ کردووه ته وه که با به تى ئەم نووسینه ی ئیمه یه).

ئەگەر زنده په روى نه بیت، من با وه ریم وایه گرنگى و میسدا قییه تى مامۆستایانى موده رپس له ئەده بیاتى کلاسیکی کوردیدا، وه ک گرنگى و میسدا قییه تى ئیمامانى (موسلیم و بوخارى) وایه له ریوايه تکردنى فه رمووده کاند. ئەم مامۆستایانه ده ستیان هه بووه له ده رخستنى به شیک له و شاعیرانه و به پێچه وانه شه وه، له بزرکردن یان نامه وه رنه بوونى شاعیرانیکی ترى هاو جیلی ئەوان، که به هه ر هۆیه ک بیت، نه یان توانیوه یان ساغیان نه کردووه ته وه. له کاتیکدا هاوزه مان خه لکانى دلسۆزى تریش هه بوون و تا ئیستاش ناوه ناوه ئەو هه ولانه ده بینرین که هه مان کاریان له ئەستۆ گرتووه.^۲ مامۆستایانى موده رپس ه یچیان نه کرد بیت، ته نیا به ریکخستن و نوێ رینووسکردنى شیعره کان و نووسینه وه ی ئەو خه ته شکسته فارسى ئامیزه ی کوردی جارن،

۳- ده توانین له و دلسۆزانه ی ئەده بى کوردی ناوى مه سعود محمه د، گۆزان، کاکه ی فه لاح، على کمال باپير ئاغا، مارف خه زنه دار، عیزه دین مسته فا ره سول، ئازاد عه بدولوا حید، ئومید ئاشنا ... هتد بیه ی.

کارکیان کردووہ کہ خوینہ رو توژہ ریان له کورساتی فیژیونی ئه و جوړه خه ته رزگار کردووہ. ئه وهی ئه م نووسینه ش ویستوویه تی بیلیت، له م ریئوسه نوییه دیوانی مه حوییه وه گولی کردووہ.

مه حوی له چاویلکه ی ماموستایانی موده پرېسه وه

ئیسنا دوی زیاتر له سی سال تیپه پین به سهر چاپکردنه که دیوانی مه حویدا، به لیکنه وه و راقه ی ماموستایانی موده پرېس، ئیتر وهخته له گه ل مه سعود محمه د هاوړا بین و ئه گه نه لیکن ئه م شرحه ته مه نی خو ی کردووہ و پیر بووه، ئه و ده لیکن درزی تیکه وتووہ. ده کریت جگه له به رزرخاندنی ماندوبوونی ئه وان، خوینه ر هه ولبدات به دوی مانای تر له م تیگسته شیعریانه دا بگه ریئت.

روونه که مه لا عه بدولکه ریمی موده پرېس پیاویکی ئایینی بووه و ئه م ئایدیاله شی به زه قی و له شیوه ی جوړا و جوړدا له شرحی شیعره کاند له م دیوانه دا ده بینریت. من باوه یم وایه زه حمه ته مروقه بتوانیت له شتیگ بگات و بیته گو که له دهره وهی تیگه یشتنی خو ی بیئت، بویه مه لا عه بدولکه ریمیش نه ویستووہ و نه شیتوانیوه جیاواز له خو ی وهک پیاویکی ئایینی و مه لایه ک، به یته کان بخاته ژیر ته لیسکۆبی شیکارییه وه.

وهک له سهره تای دیوانه که دی مه حویدا هاتووہ، یه که مجار سالی (۱۹۶۲) مه لا عه بدولکه ریمی موده پرېس مانای به یته کانی لیکنه اوته وه. واته رهنگرپژیی ئه م پرؤژه یه، موده پرېسی باوک بووه و دواتر له (۱۹۶۳-۱۹۷۷) محمه دی مه لا که ریم چنند جاریک پییدا چووہ ته وه و ساغیکردووہ ته وه.

به لام جییداخه نه یوانیوه ئه و ئه تمؤسفیره ئایینییه کالبکاته وه که به سهر شرحه که دا سیبهری کردووہ، به لکو له پیشه کیی دیوانه که دا، پیوانه ی گه وره یی شیعری مه حوی، به پله ی کوردایه تی ده پیویت و ده نووسیت: "راستییه که ی له مهیدانی کوردایه تییشدا، کوردایه تییه که ی مه حوی ئه وه ی له باردا نییه شان له شانی کوردایه تییه یه کیکی وه کو نالی و به لکو سالم-یش بدات، که هیچ نه بیئت له بهر دواکه وتنی سهرده می ئه م و دهرکه وتنی راستیی پتر بوی، ده بو ئه گه له وان پیشیش نه که وتایه، هیچ نه بیئت بگاته راده و پله یان." ئه مه یه کیشه ی کاک محمه دی مه لا که ریم، سهره نشتی مه حوی ده کات که هستی نه ته وایه تی کز بووه، ئه م به ریزه داوای کوردایه تی له شیعر ده کات، رهنکه پییوابوو بیئت که ئه وه سوچی شاعیره کانه نه نیمه نه بووین به نه ته وه، چونکه لای وایه ئه دهب ده بیئت نه ته وه دروستبکات.

ئه م جوړه روانینه باریک له شیعر ده نیت که هیی ئه و نییه. هه ر له و پیشه کییه دا نووسیویه تی: "جووته چوارخسته کییه که شی که هستی کوردایه تی خو ی تیدا دهر پرېوه، ته نها ده سچلییه کن له ئاگری به تینی کوردایه تی و هستی نه ته وه په رستی نالی وهر گراون. به تیگرای دیوانی مه حوی پارچه شیعریکی وای تیدا نییه

۴- دسته و دامنه نالی.. مه سعود محمه د لاپه ره / ده زگای ناراس ۲۰۰۷

۵- دیوانی مه حوی.. لاپه ره ۲۷ / چاپی ۱۹۷۷

که چ له مهیدانی ناسینه وهی دوژمنانی گهلی کوردو له مهیدانی گیانی کوردایه تیدا، به قوله پیتی (قوریانی تۆزی ریگه تم. ۰) هکه ی نالیدا بگاته وه. "۱" روونه که دیدیکی وا لۆکالی و ساکار، زهحمه ته دهره قهتی ئه و قوولاییه ی مه حوی بیّت و په ی به و یونقیرسالیه ته ببات که له رۆحی پیاویکی وه که مه حویدا ئاماده بی هه یه. تا ئیره ئاساییه خوینه روووناکبیریکی ئه و سه رده مه وا له مه حوی حالی بیّت، ئه وه ی ئاسایی نییه ئه وه یه، که هه ر ئه م که سه بیّت و شه رحی پیاویکی ئایینی به پیز (که باوکیانه) ساغ! بکاته وه و بیخاته پيش چاوی خوینه ر.

هه ر له و پيشه کیه دا کاک محمه دی مه لا که ریم ده نووسیّت: "مه حوی هاتوه ریزی له باسی ئه و موعجزانه گرتوه که زۆربه یان ته نانه ت به پتودانی ئاین خویشی ساغ نه بوونه ته وه له زیاده ره وی به ولاره نین. سه ره پای ئه وه ی که باسکردنیشیان هه چ ده وریکی ئیجابی له مهیدانی پيشخستنی بیرو ههستی کۆمه لایه تیدا نابینیت." جیی سه رنجه که ساغکه ره وه ی دیوانه شیعریکی سۆفیه کی گه وره، بیانوی زیاده ره وی ساغنه بوونه وه ی موعجزه کانی لیکریت و گله یی ئه وه بکات که باسکردنی ئه م شتانه، ده ور له "پيشخستنی بیرو ههستی کۆمه ل" دا نابینن. دوا ی خویندنه وه ی ئه م دپرانه، خوینه ر وا تیده گات له بنه رته دا شاعر ئیشی ئه وه یه بیرو کۆمه ل پيشبخت. ئه م زاراوه ی پيشخستن و پيشکوتن و دواکه وتنه، له زاره وه گه لی گوتاری مارکسیزمی کوردی نیوه ی دووه می سه ده ی رابردوون. ئه و زاراوانه وه ک کراسیک به سه ر هه موو که س و شتیکیدا ده بران و بۆ هه ر چیه کیش نه بوایه، به کۆنه په رست و فیودال و ورده بۆرژوا و... تاد، ناوزه د ده کرا.

کاک محمه دی مه لا که ریم تا ئیراش ناوه ستیت و زۆتر ده روات؛ "هه ستیکی قه ده ریانه ی پاشکه وتویش له بیرو مه حویدا به دیده که یان که ئینکاری هه مو(هۆ)یه که ده کات له ژياندا و ئینسان ده کات به پوشکه یه که به ده م با ی قه ده ره وه." گومانده که م تا ساتی نووسینی ئه م دپرانه، محمه دی مه لا که ریم له نزیکه وه خویندوه ی له سه ر سۆفیزم هه بو بیّت، یان دیسان کاریگه ری بیرو مارکسیزم لیره ش دهستی به چاویه وه گرتوه، ئه گینا ده یزانی ئه وه ی ئه م ده لیت "سووککردنی ئینسان" ئه وه ره گی وا له بیخی ته سه وفدا و هه روا له خۆرا سووککردن و به ده م با دانه وه ش نییه وه ک ئه و لئی حالیه وه، به لکو فه نابوون و نه مانه له به رده م گه وره یی جه لاله تی خودادا و ئه و زانینه به موسه بیی هه موو شتیکی:

موسه یب حه زنه کا، پر عالم ئه سبابت په ری کایه

فه قه ط چاری نییه قه ت یه که به دو بینینی مام ئه حوه ل ل ۲۰۹

هه ر له و پيشه کیه دا محمه دی مه لا که ریم قه بعه تیکی عه لادین سجادی راسته ده کاته وه و ده نووسیّت: "مه حوی شاعیریک نه بووه زۆر له خۆی بکات بۆ شیعروتن.." که به ر ئه م دپرانه ده که ویت، گومانده که یه ت له سه رله به ری ئه و خوینه وارانیه ی نماینده ی نیوه ندی رۆشنییری ئه و سه رده مه ی کورد بوون. دیته سه ر رایه که که جگه له زانیاریه میژویه کان، حه ق وایه ته واری نووسینه کانیان ئه رشیف بکه یه ت و نه چیه ته وه سه ریان. ئاخ.. ئه وه تا عه لادین سجادی که به پیاویکی دانا و دانه ری کتیب و رووناکبیر زانراوه، بپوانن له باره ی مه حوییه وه له لاپه ره (۵۵۹) ی دیوانه که دا، دوا ی په خشان و وه سفگه لیککی تافیه، چیی نووسیوه: "ئایا مه حوی ههستی به وه

کردووہ کہ پەردەى خەيالى، پەردەى بەىكى نازكى كامبىرايە و روبە پروى ھەر شتىكى كەردەو، وئەكەى وەردەگرىت و بۇ پاشە پۆژ دەپھىلئەتەو؟ .. يان ھەر دەنگى ئاوازي شىعەرى لەبەينى چوار سنوورى عەشقى ھەقىقىدا ماپەو و ھىچ جومجولئىكى نەكرد؟ من لام وايە ئەمەى دواييانە. " كاك عەلادىن سجادى كە خۆى زنجىرە كىتەبى رشتەى مروارىى نووسىو، لای وايە شىعەرى مەحوى بۇ پاشە پۆژ نەماو تەو و بىجوجول مردووہ .

خوئەرى خۆشەويست مەحوى پىويستى بە بەرگرىلئەكردن نىيە، كەچى ناشتوانىن سەرسوپمانى خۆمان لەئاست ئە و پارادايە گەورەى سادەوتن و سادەفەكەرىيەدا بشارىنەو كە عەلادىن سجادى ژيانى تياكردووہ . يەك سەرنج بەدن لەم دوو بەيتە يەكەدوايەكەى لاپەرە (۱۵۷)ى ديوانەكە و ئەوجا بزانت ئەم پياو زۆرى لە خۆى كەردووہ يان ھەندىك جار دەستى گرتوو تەو لە نووسىن و بە مەبەست سادەى كەردوو تەو، تا پياوئىكى ەك عەلادىن سجادى لىى حالى بىت، كە لئشى حالى نەبو!

ئەم شان و شوگەتەى لەبەناھى مناپە غەم

وامن دەپۆم و دەولتەى غەم دئە ئىنقىراض

وەك داغى غەم نى، سىپە داغى ئىنتىظار

چاوم بىنە، چاوە! كە موپىقەتەى بەياض

ل ۱۵۷

لەئىو ھەموو ئەوانەى كە لە و ديوانەدا لەبارەى مەحويەو نووسىوانە، تەنبا كاكەى فەلاح توانىوئەتى مەحوى ەك خۆى بخوئىنئەو و لە ئاستىكى بەرزى و ھادا لىى تىبگات، كە ھىچ يەكئە لە ھاوكارەكانى نەگەيشتونەتە ئە و ئاستە . كەچى مەمەدى مەلا كەرىم ديسانەو راي خۆى دەسەپىنئەت و ەختە خۆلېكات بەسەر ئە و تروسكايەى كە لەژىر دەستى كاكەى فەلاحدا دەردەوشىتەو و دەنووسىت: "بەپىچەوانەى ئەو ەيشەو كە مامۆستا كاكەى فەلاح دەپلئەت، مەحوى بەھىچ جۆرئەك لە رىزى پىشەو ەى كەسىكى ەك نالىيەو نەبوو، نەك ھەر مەحوى، بەلكو كەس نالىى تئەپەپاندووہ. " ئىتەر نووسەر نانوسىت ئەم تئەپەپاندنە لە چ روويەكەو، لە فۆرم، لە عەروز، لە زمان، لە بابەت، لە قوولايى .. لەكاميان؟! .

ھەرچۆنئەك بىت، پىشەكىنووسىن بەمجۆرە بۇ ھەر كىتەبئەك، ھوكمىكى لەپىشەنە دەدات بەسەر خوئەردا و كاريگەرى نىگەتىقى دەبىت لەسەر چىژو تىگەيشتن لە كۆى كىتەبەكە .

ئىستا سەرنج لە چەند بەيتئەك دەدەين كە شەرھەكەى مامۆستايانى مودەپىس بۆيان، بەلای ئىمەو ەى جىگەى سەرنج و پىداچوونەو ەى:

نەشئە بەخىشەكە لىوى مەىگونت

ھەر بەناوى مەسىحى خستە سەما

ل ۳۵۲

واتاى ئەم بەيتە:

واتە لىوى سوورت ھىندە نەشئەى ھەى، ھەر بەناوەكەى مەسىحى خستە سەما . لە كاتئەكدا يەكئە لە ھەرچووەكانى عىسا (دەم)ى بوو، بەو ەى كە قسەى لەگەل مردوودا كەردوو و زىندوو كەردوو تەو، ھەر ەك

له ئىنجىل و قورئانىدا هاتووہ . بەيتەكە وا دەگەيەنئيت موعجزەى لئوى تۆ له گەورەييدا مەسىحكى لئوى دەم موعجزەيى خستووہ تە سەما . واتە هاتنى ناوى مەسىح لئزەدا تەنيا بۆ بەراوردكرنە بە يار، ئەويش لە (دەم)يدا . كەچى بپروانن مامۆستايانى مودەپيس چۆن ئەم بەيتە شەرح دەكەن: "مەحوى لەم چوارخشتەكيبەدا قسە لەگەل پيغەمبەر دەكات درودى خواى لئبيت و ئيشارەت دەكا بۆ ئايەتى {وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِيهِ مِنَ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ} واتە مژدەى پيغەمبەرىكم پيغە پاش خۆم ديت ناوى ئەحمەدە . " ل ۳۵۲

تى دەگا ھەركەس بكا فەھمى رموزى مەعنەوى:

ھيجرو وەصلە نارو جەننەتى ئايەتى (لايستوى) ۳۱۶ل

واتاى ئەم بەيتە:

واتە ھەركەسيك تيدەگات كۆدەكانى ئەو مەعنەويا تە (عەشق) ە ئەگەر بزائيت: دوورىى ئاگرو پيگگەيشتنى بەھەشتە و ئەمانەش لە بەرامبەر يەكدا نين (لايستوى). واتە ھينانى ئەم وشەيە لە قورئانەوہ بە باوہرى ئيمە، بۆ ئەكيدكرنەوہى ئەو نابەرابەرييەكە لەنيوان ھيجرو وەسلدا ھەيە . دريژەى ئايەتەكەش ئەوہ رووندەكاتەوہ كە شوينى ئەو دوو جۆرە كەسە، وەك يەك نين و "اصحاب الجنة هم الفائزون" واتە مەحوى لئزەدا ويستويەتى بليت ئەوانە بردووينا تەوہ كە بە وەصلى يارگەيشتون، نەك ئەوانەى لە ھيجريدا دەژين . مەحوى ئەم بەراوردكارييەى لە شوينى تريشدا ھيناوہ، بۆ زياتر دلنيابوون لەم بۆچوونەى ئيمە، بپروانە ئەم بەيتانە:

ويصالت نارە ھيجرت روژە رەش، وەك ئافتابى تۆ

لەتۆ نەزديكە پشكوپە، خەلوزە كەر لەتۆ بى دور ۱۲۹ل

يان:

من وەصلى ئەو بەرابەرى جەنەت دەگرم و ئەو

دۆزەخ بە ئاھى سينەى من روو بەروو دەكات ۲۱۳ل

يان:

دورى لە ئاگرئيكە بەجەننەت دەكا جەھيم

روحي لەقوربىايە بەدۆزەخ دەكا جينان ۴۰۹ل

ھەر لەبارەى دوورو نزيكىى لە (مەعشوق)وہ دەليت:

دورى ئەگەر بەلايە، نزيكىشە ئيبتيلا

دورن لە ھەسرەتان و، نزيكن لەھيرەتان ۴۱۵ل

ئىستا بپروانە مامۆستايانى مودەپيس لە شەرحى ئەو بەيتەى سەرەوہدا (تى دەگا ھەركەس..) چييان نووسيوہ و چۆن راقەكارييەكە دەبەنەوہ سەر قورئان و دواتريش وەك ئەوى خوینەر نەزائيت جەنەت بەھەشت و

نار ئاگره، دننوسن: "واته: هرکهس له مه بهست و نوپنیه کانی قورئان حالی ببیت، تیده گات که وا مه بهست له (جهنت = به هشت) و (نار = ئاگره) ... هتد. " ۲۱۶ل

له شیعره کانی پیتی (ی)دا، مه حوی له شوینیکدا ئیجگار جوان وهسفی یار دهکات، له عیشوه و نازو بیوادی و دواجاریش وهک فریاد پره سیک که له سه ره مه رگدا بگاته هرکهس، هر له دونیادا به هشت به چاوی خوی ده بینیت، له بهیتی پینجه می ئەم شیعره دا ده لیت:

ئه گهر روژه، بتی من! هر بتی بی

سه ره وژی ره که تو وهک روژه هلاتی

واتای ئەم بهیته:

واته خواهند (بت)ی من هر شتیک بیت، ته نانهت ئە گهر خوریش بیت، که تو دهرکه وتی یان وهکو له بهیته که دا، (هلات)ی به کارهیناوه، که جاریک بو کبیرکیه که له گهل (روژه = خواهندی شاعیر)ی بهیتی به که مداو جاریکیش وهک فرمانی (دهرکه وتن) مانای خوی دهنه خشینیت. که تو دهرکه وتیت، ئەو بهتی من سه ره وژی ره. مه حوی له بهیته که دا ته نکید له بچوکی (بت = خواهند)ی خوی دهکاته وه له به رامبه ر یاردا، ئەوه تا نووسیویه تی (بتی من! هر بتی بی!) واته هرچی به رستم، که تو دهرکه وتیت، له ترسدا خوی ده شاریته وه و مانای وایه تو (بت = خواهند)ی راسته قینه یه.

که چی مامۆستایانی موده رپیس له شهرحی ئەم بهیته دا، نوسیویانه: "ئەم بهیته ئیشاره ته بو ئەوهی که پینغه مبه ر، درودی خوی لیت، پاش گرتنی مه ککه و چوره مالی حه رم و به کانی هه موو خست و سه ره و خواری کردنه وه. " ۲۹۸ل. ئەمه له کاتیکدا گهر بو روونکردنه وهی زیاتر چهند بهیتکی تری هه مان شیعره و ره بگرین، تا یادناوه ری خوینهر له کوفه زای شیعره که بکهین و تیبگهین له وهی ئەم شیعره موخاته بهی کی دهکات؟ هر بهیتی بهیته می ئەم شیعره ئاوا ده ستیده کات:

دلم دهرهات و تو هر دهرنه هاتی!

نه هاتی، ههرنه هاتی، هر نه هاتی!

خۆ ناشیت شتیک و هه ها به پینغه مبه ر و ترابیت، چونکه پینغه مبه ر هاتووه و دوا که سیشه و چاوه ریکردنی هیچ پینغه مبه ریکی تریش له ئارادا نییه. له بهیتی حه وته می ئەم شیعره دا ده لیت:

روخیشی کرده ئەولا، دهیشپرسی

به شوخی، شاهی من، بوچی ماتی!

ئایا گونجاوه رووی ده می مه حوی له م شیعره دا له پینغه مبه ر بوویت؟ ئایا ده کریت پینغه مبه ر به مه حوی و تبیت (شاهی من، بوچی ماتی!)؟! ئیتر ئەم کورتهینانه ی شهرحه که ی مامۆستایانی موده رپیس، دریزده بیته وه و ناوه ناوه ش، ئەم په رده ئاینیه به سه ر رافه کاریه که دا کشاوه، ناهیلیت خوینهر به دوا ی مانای تر له شیعره کاندای بگه ریت و هینده گومرای دهکات، که مانا راسته قینه که یانی لی ونده بیت. له جیگه یه کی تردا، کیشه ی سلیمان و هه پوو دیته پیشه وه:

سولهیمانم ههوالی موری پرسیم

لهناو ئەمثالم ئەز هودهود لهطەئیران

واتای بهیتهکه:

سولهیمانم (گهورهـم - یارم) ههوالی منی پرسیی، منیش لهناو هه موو هاوچه شنه کانمدا، په پوو ده رچووم. ئەمه ئاماژهیه بو ئایهتی {وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَأَأْرَى أَلْهَدُّهُدُ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ} سورته تی النمل - ئایه تی ۲۰. له م چیرۆکه دا سولهیمان ههوالی په پوو ده پرسیت وه ختیک لهناو بالنده و ئاژه له کانی تر دا نایبینیت .. مه حوییش یاری به سولهیمان شو بهاندوووه و خووشی به په پووسلیمانکه، که جاریک ناشیرین و ناچیزه له به رامبه ر گه وره یی ئه وداو جاریکیش ئه وکاته ی ههوالی ده پرسن ئه و له ئی نییه . که چی بپوانه مامۆستایانی موده رپس چۆن چۆنی شه رحی ئه م به یته ده که ن؟! : "واته یاری سولهیمان پایه م، لهناو هه موو هاوچه شنه کانمدا ههوالی منی وه ک میروو له بیده سه لاتی له په پووسلیمان ه پرسیی لهناو هه موو بالداراندا."

مه حوی له شیعریکدا ده لیت:

قاتی پیاوه له سه ر ئه م ئه رزه، ده یینی مه تصور

به سه ری داره وه، (ذالنون) له بن زیندان

۳۴ل

واتای ئه م به یته:

واته پیاو قاتبووه، ئه وه مه نسوره (مه به ست له حسینی کوپی مه نسوری حه لاجه) به سه ری داره وه، واته له دار دراوه، ئه وه ذالنون یشه (که مه به ست له ذالنون - ی گه وره سو فی میسرییه که له ۸۵۸ هـ کۆچی دوایی کردوووه و کاتی خۆی له سه ر ده ستی ده سه لاتدارانی ئه و کاته ی میسردا، تووشی ئه شکه نه و ئازاریکی ئۆر بووه وه له سه ر بیروباوه ره عیرفانییه کانی) ئه وه تا له کونجی زینداندا. که چی سه رنج بده بزانه مامۆستایانی موده رپس له شه رحی ئه م به یته دا چییان نووسیوه: "واته پیاویک پیاو بیته، نه ماوه له سه ر زه ویداو دونیای دون جیگه ی مرۆی مه ردو به هیممه تی تیدا نابیته وه، بۆیه وا مه نسوری حه لاج ده کریت به دارداو پیتی له زه وی ده بریت و یونس پیغه مبه ر ده که ویتته زیندانی سکی ماسی بنی ده ریاوه و که سیان له سه ر زه وی ناژین." ۳۴ل. خوینهر تیناگات مامۆستایانی موده رپس یونس پیغه مبه رو سکی ماسی و بنکی ده ریایان له کوپه هینا؟! ئه مانه چین و په یوه ندیی راسته و خۆو ناراسته و خۆیان به م به یته شیعه وه چییه؟ به هه رحال، خوینهر ده بیته کۆمه ک له مه عریفه ی خۆی بخوازیت بو تیگه یشتن له دونیای ئه م سو فییه گه وره یه ی ئه ده بی کلاسیکی کوردی، نه ک به ته نیا ساغکردنه وه و شه رحه که .

کیشه ی نیوان سو فیگه ری وشه ریه تخوازه کان

میژووی ئه و ناکوکییه تونده ی نیوان سو فییه کان و شه ریه تییه کان، هاوکاته به میژووی دروستبوونی سو فیگه ری وه ک ریگه یه کی تری په رستش. ئه و ترسه ی له پشت شه ریه تخوازه کانه وه له سو فییه کان هیه، دوو

ترسه: ترسی يه كه ميان ترسیكى سه له فییانه یه له پیناوا (پاكرپاگرتنى) ئاینی ئیسلامداو هیشتنه وه یو ریگه نه دان به ده ستكار یكردنی ئه حكام و واجبات و تا دواچار نه بیته خه له لو پارادۆكسیك له عه قیده داو كیشه كه له ته ئویل و ته فسیری جیاوازه وه بۆ دهق (قورئان) گه وره ده بیته و ده گاته به له ریده رچوونزانین، تا به لاده رو كافرو زه ندیق و موشریكزانینی یه كتر. ئیبن ته میمه كه به یه كئیک له دوژمنه سه سه خته كانی ئه هلی ته سه وف ده زانریته و له وباره یه وه نووسین و نیقاشی زۆری هه یه، ئه و لای وایه ته نیا (خۆشویستنی خودا) كه رۆحی ته سه وفه، به سه نییه بۆ په رستشیکى ته واوو دروست، به لگه ده بیته موسلمان ئومید و ترسو چاوه پروانی و... له خودا هه بیته. ئیبن ته میمه ده لایته خۆشویستنی خودا (موحییته) نهك به ته نیا به عیبادت نایه ته هه ژمار، به لكو خاوه نه كه ی به ره و گومپایی و له دینه رچوونیش ده بات^۷. ئه مه له كاتیكدا عاریفه یه كی گه وره ی وهك رابیعه ی عه ده ویه ده لایته: "خودایه، ئه گه ره له ترسی دۆزه خ ده تپه رستم، بمخه ره دۆزه خه وه، ئه گه ره له به رچوونه به هه شت ده تپه رستم، به هه شتم ئی حه رامبكه، خودایه! به لام ئه گه ره له بهر خۆشه ویستی خۆت ده تپه رستم ده جوانی (جمال) ی خۆتم لیمه شاره وه." شاعیره كه ی ئیمه ش وهك ریپواریکی ئه و ریگه یه ی رابیعه ده لایته:

گه ر ئاگر ی موحه ببه تی شك به م له دۆزه خا،

ل ۱۲۳

ئه و دۆزه خه به هه شتمه، جه نه ت ده كه م حه رام

یان ده لایته:

ئهی مه حه ببه ت! ئاگر یکی هینه خۆش و دلنشین

ل ۷۹

ئه و كه سه ی سوتوته، هه ر هه ول ئه دا بۆ سو به سوت

ئه و ناكوکییه هینه كیشه كه یه به خۆیه وه ده بیته تا ئاستی خوینرژان و هه مووچار یكیش كه مینه كان (سؤفییه كان) قوربانیه كانیان زیاتره، چونكه ئه مان ئه هلی به گژداچوون و ئازاردانی كه سانی دی نین، ته نانه ت به هۆی وه جدو حالی خۆیانه وه زۆر جار نهك هه ر ئازاری خه لكیان نه داوه و ئازاری خۆیان داوه، به لكو ریكه وتوه كه خه لكیش بۆ ئازاردانی خۆیان هانبدن:

كه واته ئه و شوخه تیریکی به (عمداً) گرته من "مه حوی"

ل ۳۶۱

(نمیدانم چ سان ارم به جا شکرانه خود را)

سؤفییه كان دیسانه وه به هۆی حالیکه وه كه تپیده كه ون و لایان وایه نوری حه قیقه ت له ناو خۆیاندا چاوده كه ن، گه لیک جار نهك ته نیا ناتوانن وهك موسلمانیکى شه ریعی ره فتار بکه ن و واجبه دینییه كان به جیبه یینن، به لكو زۆر به ئاشكرا شته یه كه ده لاین كه له ده ره وه ی ته فسیره رووکه شیه كانی قورئان و سونه ته وه یه:

هه ر كه سه به باره گاه ی جه لال ئاشناتره

ل ۴۱۰

زیاتر قسه ی له وه حشه ت و ده هشه ت ده دا نیشان

۷- دیدگاه صوفیه درباره عبادت و دین... د. صالح فوزان الفوزان www.ahlesoonnat.com

ئەم (حەقىقەت) وتنانە سەرى ھەندىكىيانى تا ئاستى قەنارە بەرزكردووەتەو، بەرجهستەترينيان ھەلاجو سۆھرەوھردى و ئىبن خەلەكان و لە پياوھ عەقلانى و فەيلەسوفەكانىش، دەتوانىن پەنچە بخەينە سەر ناوى ئىبن روشدو ئەو ئازارانەى بەھۆى جياوازفیکريیەوھ بۆى دروستبوون.

جاریک لە ئىبن تەيمیە دەپرسن: "سۆفییەکان دەلێن ئەو ئەمرو نەھییانە، ھەمووی رەسم و رسومە و بۆ خەلگى عەوامە نەك بۆ كەسێك كە خۆى حەقىقەت ببینیت.. ئیمە عەوام نین؟" لە وەلامیکى تونددا، ئىبن تەيمیە دەلێت: "ئەم قەسە بەھێزترین و گەورەترین جۆرى كوفرە كە لە قەسەى جولەكە و مەسیحییەکان خراپترە." ^۸ ھەر ئەو دەلێت ھەندىك لە سۆفییەکان ئەگەر زانیان كە ئەو مەعریفە و حالەیان چنگ كەوتووە كە دەیانویست، ئیتر تەركى واجباتە ئایینیەکانیان دەكەن.

بەشێكى دیکەى دوژمنەکانى سۆفیگەرى، بەپێى ناوچە و ھەلگەوتەى جوگرافیا و قەرەبالغی دانیشتوان لە شویئیکەوھ بۆ شویئیکى تر گۆراوھ، جەنگاوھرى ئەم سەنگەرەى تر، دەسەلاتى لۆكالى و ناوچەییەکان بوون تا دەگات بە دیوانى سولتان و سەنتەرى بېریار لە شارە گەورەکانى ئەو سەردەمەدا. ئەم ترسە ترسێكى سیاسى بوو، ترس بوو لە دەستدانى حوكم و كودەتا بەسەردا كردن، بەلام ئەمانە وەك دەسەلاتى تەنفیزی، پاش راوژیان بە موفتى و پیاوانى ئاینى سەردەمەکانى خۆیان، توانیویانە تیشكى سەوز بۆ لیدانى پیاوانى تەریقەت و ھەرگرن و توندوتیژی و ھا بنوینن، تا ئاستى چاوەلگۆلین و بەزیندوویى سووتاندن و شیواندن جەستە و مانەوھى قوریانییەکان بەسەر دارەكانەوھ، ھەتا چاوترسینی ھەر جموجول و خەيالێك بكەن ئەگەر لە دوروھو لە سەرى كەسێكدا ھەبوویت.

ئەم جۆرە دوژمنەى سۆفیگەرى، جار ھەبووھ لە بەرژەوھەندى سیاسیان سازشیانكردوھ. نزیکترین نموونە، دروستكردنى خانەقاھەكى گەورەى بۆ مەولانا خالیدی نەقشبەندى لە سلیمانى لەلایەن دەسەلاتى والی بەغداوھ، ئەوھش دواى ئەوھى دەبینریت لە ماوھەى كى زۆر كەمدا، مەولانا خەلگى زۆر بەتایبەتیش لەخویندەوارو پیاوانى گەورەى شار، لە دەورى تەریقەتەكەى (نەقشبەندى) كۆدەكاتەوھ. ھەرچەندە لەلایەن پیاوانى تەریقەتى (قادری) و بەتایبەتیش خودى كاك ئەحمەدى شېخەوھ، ئاستەنگى بۆ مەولانا دەھیننە پیش و راپۆرتى لیدەنووسن بۆ عەبدولرەحمان پاشای والی ئەو كاتەى بەغدا. كە چى دەسەلاتى سیاسى گەمەكە لە بەرژەوھەندى خۆى بۆ مەولانا دەباتەوھ.

مەى لە شیعری مەھویدا

بەرلەوھى ئەو بەیتە شیعرانەى مەھوى دياربیکەین كە تێیدا راستەوخۆ ئاماژەى بە (مەى) داوھ، بە پێوستى دەزانم كەمێك لەمەر چەمكى مەى لە ئەدەبیات و میژووی سۆفیگەریدا بدویم. راستییەكەى ئەدەبى

سۆڧيگەرى، ئەدەبى مەجازو مېتافۆرە، كاتىك بەر وشەگەلى وەك (ساقى- مورتىب- صەنەم- بادەفرۆش- پىرى مەيفرۆش- پىرى موغان- پىرى مەيكەدە- مەيخانە- خەرابات... ھتد) دەكەوين، دەبىت داينامالين لە مانا تەقلىدى و باوەكانيان، ئەمانە زۆرتەر وشەگەلىكى مەجازين، ئەو ھەتا حافز دەلئيت:

خىم ھا در جوش و خروش اند ز مستى

ان مى كه انجاست حقيقت نه مجاز است

ئەمە مەستىيەكە لە ئەنجامى حالئىكى تايبەتتى پەرسەشەو توشەت دى و دەتوانين بەم مەستىيە بلئين مەستى بالا. د. سالىح فەوزان ئەلفەوزان لە زارى ئىمامى شافىعى- يەو دەلئيت: "ئەم حالەتەنە جۆرە مەستىيەك دەدەنە خاوەنەكانيان كە لە مەستى شەراب زياترە و چىزىشى لە و زياترە، ئەمانە بەو ھۆيەو زياتر لە خودا نوپۇز دوور دەكە ونەو. " سۆڧىيەكان ئەم چەمكەنە بە جۆرىك بەكار دەبەن كە خەلكانى ئاسايى كە ئەھلى تەسەوف و عرفان نەبن، ناتوانن پەي بە و مانا و مەبەستتە بېن كە لە باگراوندیاندا ھەيە.. تەنانەت لە ناو سۆڧىيەكاندا دەبىتە مشتومر، ھەريەكەيان بە ئەندازەى مەعرفەى خۆى و پەلى مەقامى سۆڧىيەتبيان، دەتوانن شتئىكى لىتھە لىبھىنجىنن. تەنانەت لە مەر حافز دەوترىت ھەندىك لە عارفە گەرەكان لە كاتى خويندەنەو ھى غەزەلەكانىدا، شىدەت و وەجد و ھىجاو حالئى تايبەت دەيانگرىت، كە نمونەيان (ئەدیب پىشاوھرى) ^۱ يە.

وشەى (مەى) لە شىعەرى مەھویدا، لە ئاستئىكى ديارو بلاڤدا بىنراو، د. ئىبراھىم ئەحمەد شوان لە زارى د. عاتف جەودەت نەسر- ھو دەنووسىت: "مەى لە شىعەرى تەسەوفا ديار دەيەكى كۆنە و ھەندىك لە سۆڧىيە ئىباحىيەكانى وەكو (مەتاوعە و قە لەندەرى) بەدزىيەو نۆشيان دەكردو دواى ئەمە مەى بوو ھىمايەكى عرفانى، بەتايبەت كە دەكەوتنە ناو سۆزى دەروونىيەو. لەلایەكى تارىخەو، مەى لە شىعەرى سۆڧىيەكاندا ھىمايە بۆ خۆشەويستى خوايى، ئەم خۆشەويستىيە كە دەبىتە ھۆى سۆزو وەجد و سەرخۆشى. بەھۆى سۆزى سۆڧىيەتبيەو، بۆ واتاكانى خۆشەويستى و نەمان و لەھۆشخۆچوون، سۆڧىيەكان وشەى مەى- يان بەكار دەھىنا، لە سەدەى دووھى كۆچىدا زاراوھى (سەر- صحو) پەيدا بوو. ^{۱۱}

مەھوى لە شىعەرىكدا دەلئيت:

لەمەيخانە، خودا! گەر ئىمە دەرجين،

بەكى بەين ئىلتىجا، بۆ كىھە دەرجين!

كە ئىمە چوونە چوونەنمان بە تودا،

لەئىمە لادە زاھىدا! ئىمە ھەرچين

۲۴۹ل

ئەگەر بەيتى دووھ نەھاتبا، ئىمە دەمانوت (مەيخانە)ى بەيتى يەكەمى وەك مەجازىك، كە تىيدا مەبەست لە دونيا.. يان كۆزى زىكر.. يان.. ھتد بوو. بەلام كاتىك راستەوخۆ بەيتى دووھ دىت و موخاتەبەى كەسئىكى تر

۹- از چه موقع تصوف وارد اسلام شد .

۱۰- سۆڧىگەرى... د. ئىبراھىم ئەحمەد شوان لاپەرە ۲۱۶-۴۱۳

(زاهید) دهکات، به‌وهی که به‌هشتمان به تو داوه، ئیتر لیگه‌پرئ ئیمه هرچییه‌کین. له‌م دوو به‌یتهدا، دوو ناتهابیی له‌گه‌ل شه‌ریعه‌تدا هه‌یه، جارێک (ئیمه=شاعیر) له‌ مه‌یخانه‌ین و له‌وئ بترازیت، شوینیک نییه‌ په‌نای بو ببه‌ین و جاریکیش - که‌ئه‌مه‌یان له‌وه‌ی یه‌که‌م قورستتره‌ - ئه‌وه‌یه‌ که‌ ره‌تکرنه‌وه‌ی به‌هه‌شته‌ وه‌ک جیگه‌یه‌کی خه‌یالی و گه‌وره‌ترین پاداشتی خودا بو به‌نده‌ سالحه‌کانی و به‌خشینیتی به‌ (زاهید) وه‌ک نماینده‌ی شه‌ریعه‌ت.

ئه‌گه‌ر ئه‌و شوخه‌ ساقی به‌زمه، باقل قاضی یو موفه‌تیش

ده‌بی یسنه‌ قه‌ده‌ح وه‌رگر له‌گه‌ل فه‌توی (ولا یقدح) ل ۱۰۳

واتای ئه‌م به‌یته‌:

واته‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و یاره، ئه‌و شوخه‌ پی‌پی خوارده‌نه‌وه‌یه‌ و مه‌یگه‌په، ئه‌وا قازی و موفه‌تیش پیکی لی‌وه‌رده‌گرن و ده‌یخونه‌وه (قه‌ده‌ح وه‌رده‌گرن) له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی فه‌توی (ولایقدح) نه‌خوارده‌نه‌وه‌یان داوه، یان ئه‌م فتوایه‌ش له‌سه‌ر خوارده‌نه‌وه‌ هه‌یه.

یان ده‌لئیت:

ببین گه‌ر له‌ساقی نازوعیشوێک، ئیمه‌ ده‌یسنین

به‌مه‌ی نۆشی ده‌ده‌ن فتوا به‌مه‌ستی موفتی و قاضی ل ۲۰۵

به‌ر له‌وه‌ی واتای ئه‌م به‌یته‌ بنووسین، ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ بلئین که‌ مانا له‌ ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکدا، له‌نیو لی‌لاو ته‌مومژدایه، یه‌کێک له‌ تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی شیعری کلاسیک ئه‌وه‌یه، به‌یته‌که‌ به‌ روکه‌ش مانایه‌ک ده‌دات، که‌چی پاش له‌سه‌روه‌ستان و لی‌وردبوونه‌وه. هی‌ور هی‌ور ده‌توانین مانایه‌کی دیکه‌شی لی‌هه‌لبه‌ینجین. هه‌لبه‌ت ئه‌مه‌ له‌لای مه‌ولاناو خیام و حافظ، واته‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی فارسیدا تا ئه‌و شوینه‌ی من ئاگاداریم، زۆر ئاشکرایه. له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردیشدا، دوا‌ی نالی، مه‌حویش شاعیری رازو ره‌مزو میتافۆره، واته‌ بو تیگه‌یشتن له‌ مه‌حوی، ده‌بیته‌ زمان وه‌ک سیسته‌میکی ده‌لالی ته‌ماشابه‌کین. له‌به‌یتیکدا ده‌لئیت:

سه‌رت پی لازمه، مه‌یازه "مه‌حوی"

ده‌بی دولبه‌ر که‌ هات ئیمه‌ به‌سه‌رچین ل ۲۵۰

خوینهر له‌موتالای مه‌حویدا تیا ده‌میته‌ت، ئه‌و دولبه‌ره‌ی مه‌حوی که‌ برپاره‌ بیته، یاره...؟ (واته‌ که‌سیکی میینه‌یه‌ و دولبه‌ری واقعی مه‌حوییه‌)؟ یان مه‌عشوقه...؟ (خودایه‌ وه‌ک مه‌جازیک)..؟ چونکه‌ ئیمه‌ ده‌زانین خوداش بو لای به‌نده‌کانی ده‌چیت، ئه‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ له‌حه‌دیسیکی قودسیدا ده‌لئیت: "ئه‌وه‌ی بستیک بو لای من بیته، من گه‌زیک بو لای ده‌چم، ئه‌وه‌ی گه‌زیک بو لای من بیته، من هه‌نگاوێک بو لای ده‌چم، ئه‌وی هه‌نگاوێک بو لای من بیته، من به‌ راکردن بو لای ده‌چم." واته‌ خودا سیفته‌ی رویشتن (نازانین چۆن رویشتنیک!) ی هه‌یه، مادام لای ئه‌هلی ته‌ریقه‌ت مه‌عشوق خودایه‌ و مه‌حویش وه‌ک پیاویکی ئایینی گه‌وره‌ رووه‌ و خودا چووه‌ و ئیستا له‌ چاوه‌پوانیی (هاتنی خودا) دایه‌؟ یان له‌ چاوه‌پوانیی (هاتنی یار) دا وه‌ک کاره‌کته‌ریکی میینه‌؟ واده‌لئیت ده‌بیته‌ سه‌رم نه‌دۆرینم، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و هات، من ده‌بیته‌ به‌سه‌رچم.

لیره شدا دیسانه وه (به سه رچوون) وشه یه کی پرگرفته و پرۆسیسی هیرمۆنۆتیکا و ماناکردن، تووشی ئالۆزکاری دهکات، که ئایا به سه رچوون وه کۆتاییهاتن و فهناو ته و او بوون هاتوو؟ یان وهک ئەندامێک بۆ فرمانی رۆیشتن و به ده مه وه چوونی یار؟ که ئەم ئەمره ی مه حوی به (سه ر) ی پیچه وانه ی سروشتی ئەندامه که و جیهانی رۆیشتن و ریکردنیشه! رهنگه ئەمه ی دووه میان بێت، بۆیه له دیری یه که می به یته که دا ده لێت (سه رت پی لازمه)، واته تۆ ئیشیکت به (سه ر) ت هه یه، یان پیوستیهکت به (سه ر) ت ده بێت، نه یدۆرینیت و له ده سستی نه ده یت. به مجۆره به برۆای من، دۆزینه وه ی مانا راسته قینه له ئەده بیاتی کلاسیکا یان نییه! یان زۆر سه خته... هه ربۆیه له فه رهنگی ئیرانیدا و دیاره له بهر قوولایی و ئالۆزیه که شی به دیوانی شاعیریکی وه کو (حافن) فالده گیریته وه. واته ئەو کتیبه ده بێت به کتیبی ئاینده دۆزی، ئەمه ش ته نیا له بهر ئەو خاله یه که میتافۆر له کلاسیکا ئاماده یی به رده وامی هه یه و ئەمه ش یه کێک بووه له نهینیه کانی زیندوومانه وه ی ئەم ئەده بیاته دوا ی پتر له (۴۰۰-۸۰۰) سال تێپه رین به سه ریدا.

ئێستا ده گه رپینه وه سه ر لیکدانه وه ی به یتی (ببین گه ر له ساقی نازو...مانای رووکه شی به یته که ئەوه یه، ئەگه ر موفتی و قازی نازیک یان که میک عیشوه یان له لایه ن ساقیه وه بۆ بکریت، وه ها مه ست ده بن خۆشیان ده چن ده خۆنه وه و هه ر له ویش (به مه سستی) فتوای مه ینۆشین ده دن بۆ خه لک. به لام ئەم به یته ی ناو ئەم غه زه له، له وردبوونه وه و تیراماندا مانایه کی دییش، مانایه کی کالی وهک ته می له خۆوه پیچاوه. شاعیر لیره شه ر له گه ل شه ر یعتخاوزه کان (موفتی و قازی) ده کات، ئەوان لایان وایه ئەم حال و وه جده ی سۆفیه کان جوړیک له هۆشخۆچوون و نااگاییه و ئەمه ش نه ک هه ر که راهه تی هه یه، به لکو هه رامیشه و رهنگه موسلمانه که به ره و شتی خراپتریش ببات. وهک له پییشه وه رای شافیعی و ئین ته مییه مان له وباره یه وه باسکرد.

ئێستا به یته که واده گه یه نیت گه ر نماینده فیهیه کانی شه ر یعت ئەوه ی ئیمه ده ببینن (نازوعیشویک له ساقی - رۆپیدانیک له لایه ن خوداوه) ئەگه ر ئەوان ببینن، ئەوا کاریان ته و او وه به سه رخۆشی فتوای ئازادی خواردنه وه ده دن بۆ خه لکی عه وامیش، نه ک هه ر نابنه کۆسپ له به رده مماندا، وهک چۆن هه میشه ئەمانه کۆسپی سه ر ریگه ی ته ر یقت بوو، به لکو هانی خه لکیش ده دن بۆ ئەم ریگه یه.

له جیگه یه کی تر دا ده لێت:

واعیظ له پرهندی مه یکه ده ده گری که یعتیراض

ل ۱۵۶

راضی نیه به سه ر نویشتی ئەزه ل (انی لراض)

واباوه که هه موو ئەم شتانه ی له م گه ر دوونه دا رووده دن، پیشت له (لوح المحفوظ) دا نووسرا بێتن و ئەمه چاره نووسی هه موو که سیکه که پیش ئەوه ی بێته بوون. مه حوی توانج ده گریته (واعین) که ناکریت گله یی له مه یخۆر بکات، چونکه له ئەزه له وه له چاره ی نووسراوه که ببیته مه یخۆر، چۆن (واعین) تۆ به چاره نووسی ئەزه ل رازی نیت؟... من رازیم.

ئەم به یته جگه له وتنی حه قیه تیکی دیدی ئایینی بۆ چاره نووس، به رگریه کی سه ختیشی له مه یخۆر تێدایه، ئەوه تا مه حوی سه رزه نشتی مه یخۆره که ناکات - که ده بوو ئەوه یانی بگردایه - دیت هاوکاره کانی خۆی

(واعين) هكان سەرزەنشندەكات كە ليگەرپيت، ئيمە ھەرچيپھەكەين، ئاخىر بە دەست خۆمان نىيە، ئەو نىيە خودا دەلييت پيشئەوھى بئىنە بوون، لە چارەتان نووسراوھ چى دەبن.

دەفەرموى كەحەكەيم و دەوا ھەيە و ساقى

دەگرەنەوھ لەنەخوشى منا كەوا (حافظ) ۱۶۲ل

واتە كاتيك ديوانى (حافظ) بۆ من دەگرەنەوھ (وھكو وتمان لە ئيران بە حافظ فالدەگرەنەوھ) سەيىردەكەن كە من چارەسەرەكەم تەنيا مەى و ساقىيە .

يان دەلييت:

سەججادە مەى پيارزاوم و، عوريان لەش بەخون

نويزم مەظەننەوايە لەمەولا بكن قبول ۲۰۷ل

واتە مەى بە بەرمالدا رزاوھ و رووت و خويناويم، ئيتەر ئيستا وا مەزەندە دەكەم كە نويزم قبولييت .

يان دەلييت:

بەبى بەزمى حوضورى تو حەرامم كرده بادە

نەوھك بشكى بەنەشئەى مەى خومارى دەردى بى تويى ۳۵۹ل

يان دەلييت:

نيسەت بدرى حورو بەرى گەر بەلەتو چون

باليدە دەبن تا دەگەنە ئەوجى لەخو چون ۲۴۴ل

واتا ئەگەر روخسەت بدرت بە حورى و بەرى بەھەشت و پيانبليين لە تو دەچن، بالەدەگرن و ئەوھندە دەفرن تا لوتكەى لەخوچوون . ئەو لەخوچوونە، لەخوچوونى شاگەشكەيى و لەخوچوونىكى مەستىيە نەك لەھوشخوچوونىك لە ھىلاكيدا . مەحوى لە زور شوينى تر ئەگەر راستەوخوش ناوى مەى و ساقىيە نەبردبييت، ئەوا ھەك ئەم بەيتەى سەرەوھ، باسيكى چنبيەوھ كە لە وردبوونەوھ لە كونيستى دەقەكە، تيدەگەيت ئەمانە حالەتى سەرگەرمى و مەستى و سەرخوشين .

دەبيت ئەوھش بليين، ئەم نووسينە نيازى لەوھ ئەولا ترە كە بلييت مەحوى مەيخواردووھتەوھ تا پەى ببات بە ساتى مەستى و كەشف و تەحقيقى ئەم حالەتەى كردووھ، بويە وا دەتوانيت گوزارشتى ليپكات و مەستى بنووسيتەوھ . نا ئەمانە تەنيا ھيئانەوھى چەند نمونەيەك بوون لەبارەى مەيەوھ كە لە روھ شەريعيەكەيەوھ نەك ھەر نەگونجاو و ناپەسەندە بۆ پياويكى ھەك مەحوى، كە خاوەن خانەقاو سەردەمانىك ئيمامى مزگەوتى ئەعزەمى بەغدا بووھ، بەلكو تاوانىكى گەرەيەوھ گەر روژى خوئى دەست ھەندىك لە شەريعيە كۆنزەرفاتيھەكان بەكەوتايە، رەنگ بوو ئيستا ئيمەش خاوەنى حەلاجىك بووينايە .

مه حوی وهك مه لایه كی سه ركیش

سه ركیشی و ناته بایی و نه هاتنه وه له گه لّ خاس و عام، پنتیكی توخ و بۆلته له میژووی سۆفیگه ریدا، راستیه كه شی هه ره ئه و سه ركیشی بانه ئیتر سه ركیشی فیکری یان زمانی یان کرداری بن، هوی راسته قینه ی له ناو بردن و دژایه تیکردنی سۆفییه کان بووه . ئه م لادانانه له ستانداردیک که ده قیکي پیروزی وهك قورئانه لای فیقییه کان و قبولته کردنی زیاد له ته فسیریک و زیاد له روانینیک بۆ ئه و ده قه، سه به بکاری قه تلوعام و تالان و سه ربپین و سوتاندنی نه یاره کانی ده سه لات (زۆرینه) بووه . موخته زیله کان و ئیسماعیلییه کان و شه ری مه عاییه و عه لی کورپی ئه بو تالیب و سه رکوتی هه ر گروپ و کۆمه لی جیاواز له خۆیان، شوناسی ده سه لاتی سیاسی ئیسلامی بووه، له هه موو ناوچه کانی ژیر قه له مپه ویان.

له روانینیک خیرا له مه حوی له گه لّ حافز، له و زیاترو له خیام که متر شیعی ره ندانی نووسیوه .. ئیستا هه ولده ده بن چه ند نمونه یه ک له سه ركیشیه شیعییه کانی مه حوی بخرینه پیشچاو:

گفتا بتم: وفا طلب از من تو "محويا"

در عمر خود شنیده‌ای از عمر وفا

۱۳ل

واتایه به یته که:

بتم گوتی وه فا له من داوا بکه مه حوی، گه ر بیستوتوه له عومر وه فا.

ئاماده یی بت له م به یته دا، ئه گه ر جاریک کینایه بیت له قه دو قامه ت راست و بالا ریک، به لام هیشتا ره هه نده میژووییه که ی وننه کردوو ه که به مانای وشه یانی (بت)، بۆ ساغکردنه وه ی ئه م لیکدانه وه یه پروانه ئه م به یته ی دواتر:

وه‌رده‌گیري رو که سوجه‌ی به‌رده‌بم

هه‌ی ده‌لی: که‌ی نوپژي روژاوا ده‌کا

۲۳ل

مه حوی له و به یته دا به ئاشکرا ده لیت (سوجه ی به رده به م)، روونه که سوجه ته نیا بۆ خودا ده بریت، به لام لیرده دا مه حوی مه به سستی له شوخیکه (کاره کته ریک میینه) نه ک خودا، چونکه راسته خو دوی ئه م به یته ده لیت:

چاوه، جیی ئه‌و شوخه بی، وتم و وتی:

ئهم مه‌لا شیخه قسه‌ی بی جا ده‌کا

۲۳ل

له به یته یکی تر دا ده لیت:

دبتم ئیمان ه خو، کوفره نه گه نیم به تو

قوربه‌سه‌ر، دینه: چو، کافریه بو ئه‌وا

۳۷ل

به ره له وه ی واتای ئه م به یته ی لیکبده ینه وه، وا باشه که میک له باره ی ته سه وفو کوفره وه بدوین. له ته سه وفی ئیسلامیدا کوفر ده کریت به چوار جو ره وه، ئه وانیش ئه مانه ن:

۱- کوفری ظاهر

۲- کوفری نه فس

۳- کوفری حه قیقی

۴- کوفری قلب

ئیمه به پئی پیوستی بابته که مان، ته نیا له باره ی جوره کانی سییه م و چواره مه وه قسه ده که بن، کاتیک که سو فییه که ده گاته پله ی فه نابوون له ناو خودادا، له خویدا شوینه واری ده رکه وتنی خودا ده بینیت و ده لیت (من ارنی فقد رای الحق هه رکه سی من ببینی خودای بینوه) که سو فی گه یشته ئه م کوفره، واته ئیستا له کوفری حه قیقی دایه و به ره و سه ره تا کانی کوفری قلب ده پوات. چونکه رو حی سو فییه کان له نوری جوانی خودا وه منه وه ره، که سو فی جوانی رو حی خو ی له ئاوینه ی دلدا ده بینیت، وا هه سته کات که له بوونی خویدا خودای دیوه و گه یشته وه ته خودایه تی. پیرانی ته ریه ت ئه م ئاسته به کوفری قلب ناوده به ن، که سو فی ئه م چوار پله یه یه ی برپی، ئینجا ده گاته سه رتای پله ی ته وحید.^{۱۱}

بنام من به کوفری تو ئه ی ئافه تی ئیسلام

که ئه ستو به ندی جیزییه ی خسته ملی ئیمانی خاس و عام ل ۱۲۵

ئیستا با به یتی (دینتم ئیمان خوو...) لیکبده ینه وه:

توبینن بۆ من ئیمان و کوفره نه گه ینم به تو، قوربه سه رم، دینم له ده ست چوو، کافرییه ئیستا، واتا نه مبینی و نه گه یم به تو، بویه کافر بووم. سه رنجبدن له لای مه حوی ئیمان زور گرنگ نییه، بوونی ئیمان به ستراره به شتیکه وه که (ئه و بینینه)، ئه وه گرنگه. واته کافرییه که ش که قورپی بۆ ده دات به سه ریدا، له خه می سزاو دۆزه خ نییه، به لکو یه کلاییکردنه وه ی پیکنه گه یشتن و نه بینینی یاره. مه حوی زور به وریایی و زیره کانه ئیمان و کوفری وه کو دوو چه مکی عه قیدی خستوه ته خزمه ت یارو چواندوو یه تی به وه سل و هیجر. مامۆستایانی موده رپس له شه رحی ئه م به یته دا ده لئین: "له هه ردوو وشه (دین) دا ته وریه هه یه که هه م بۆ مه عنای ئاین و هه م بۆ مه عنای بینین ده سته دات و جاری یه که م بۆ مه عنای یه که م و جاری دووه م بۆ مه عنای دووه م به کاره یئراوه. " ل ۲۸ دياره ئه م بۆ چوونه ی به ریزیشیان خزمه ت به بۆ چوونه که ی ئیمه ده کات. له به یتیکی تر دا ده لیت:

واغیظ، له من، بلی به نه ضر طه عنه به س بدا

دینی بتانه دینی من، ئه و مه ذه به ی ذه هب ل ۴۸

ئه مجاره ش راسته وخو مه حوی ده لیت (دینی بتانه دینی من)!! مامۆستایانی موده رپس له شه رحی به یته که دا ده لئین (دین) ی دووه م مه به ست له بینینه، که خو ی راستیه که ی ئه م مانایه ش هه لده گریت، به لام به پئی شوینه که ی له نیوه دووه می به یته که دا، له تاه کی هاوکی شه یه کدایه که له لاکه ی به رامبه ری (مه زه ب) ه.

بۆيە من وای بۆدە چم که مه حوی مه به سستی له (دین) ی یه که م دووم، هەر (دین) بیئت. به لام مامۆستایانی موده پریس نایانه ویئت ئەم مانایه یان بلین، نه کا مه حوی به شاعیریکی یاخی و له دینده رچووی وه ک خیام ناوبریئت.

دهوری هەرچاویکی ئەمرۆداوه سه د فه جی به لا

دین و دل یه غما ده کهن، چاری کهن ئەی شیخ و مه لا ل ۲۷

موسلمانەکان وه ک په پره وانی هەر دینیکی تر، باوه پریکی به هیزو ئەفسانه بیان به کتیبه که یان هه یه، تا ئەو راده یه ی رۆژیکه عه لی کوری ئەبو تالیب ده لیت ئەگەر حوشتره که م ونبیئت، له قورئاندا ده ی دۆزمه وه. هه لبه ت مه به سستی عه لی ئەوه نییه که له قورئاندا نووسراوه حوشتره که ی عه لی له کوپیه، نه خیر به لکو له پته وی باوه پریتی به کتیبیک که پییوايه چاره سه ری هه موو شتیك، یان راستر هه موو شتیکی تیدا یه. لیره دا قسه له وه ناکه ین که نایا هه چ کتیبیک هه یه و مه زنده ی بوونی کتیبیک ده کریت (هه موو شتیك!) ی تیدا بیئت، یان نا؟! له به رنه وه ی چاریک له باسه سه ره کییه که دوورمانده خاته وه و چاریکیش له به رنه وه ی خۆه ریکردن به وه ها پرسیا ریکه وه، گه رچی ره هه ندیکی فه لسه فییشی هه بیئت، هیشتا بیهوده یه.

مه حوی له م به یته دا رووده کاته شیخ و مه لا و داوی چاره سه ریان لیده کات، به و حوکمه ی شیخ و مه لا مامه له له گه ل کتیبیکدا ده کهن که (هه موو شتیك) ی تیدا یه. ئەگینا له جیاتی شیخ و مه لا ده یوت دکتۆرو هه کیم. پیانده لیت که به رسقی هه موو پرسیا رو ده وای هه موو ده ردیکتان له لایه، ده ئەو چاوه پر ئاشوب و به لایه ی (یار) چاره کهن.

شیخ و طورپه ی میزه رو نه قل و نه قولی هه چ و پوچ

من به طورپه ی یار ئەسیرم، ئەو به کۆلی تورپه هات ل ۵۸

من بو شهرحی ئەم به یته شه رحه که ی مامۆستایانی موده پریس، وه ک خۆی ده گوازمه وه و دواتر تیبینی خۆمی ده خمه سه ر، مامۆستایان نووسیویانه: "واته: شیخ و میزه ری خپری سه ری و نامۆزگاریکردن و قسه ی زانایان و پیاوچاکانن، گێرانه وه یم هه موو له لا هه چ و پوچه، چونکه هه چی له سه رچاوه ی راستیه وه هه لنه قوللان." ل ۵۹. راستیه که ی کاتیک مه حوی نه قل و نه قولی هه چ و پوچی شیخ باسده کات، نه یوتوه ئەمانه (چونکه هه چی له سه رچاوه ی راستیه وه هه لنه قوللان)، بۆیه هه چ و پوچن. نازانم مامۆستایانی موده پریس ئەم ته حلیله یان له کوپوه هیناوه؟! خۆ ئەوه به یته که له پیشچاودایه، شتی وای تیدانییه.

مه حوی نیوه ی یه که می به یته که ی خستوه ته خزمه تی ئەنجامه وه، که نیوه ی دوومه و به روون و ئاشکرا ده لیت شیخ خه ریکی ریوایه ت و شتی پرپوچه و من به زولف (طورپه) ی یار ئەسیرم، به لام شیخ به کۆلیک طورپه هات... که واته مه حوی گالته ی لیها توه و زولفی یاری له نه قل و نه قول پئ گرنگتر بووه...!

تۆ قبولم که ی به عه بدی خۆت و، به نده ی ئەو، خودا!

تا بیته خانه رویم، چه ند ئەگه ر خاقانه رۆژ ل ۱۴۱

له شهرحی دیوانه که دا واهاتووہ که ئەم شیعره بۆ پیغەمبەر و تراپیت، منیش بە دوروی نازانم، ئەمۆسفیریکێ ئاینی سیبەری بە سەر ئەم بەیتە و چەند بەیتیکێ پاش و پیشیدا کیشاوہ، بە لام خۆ سەرەنجام داواکردنی ئەوہی بییته بەندە (نەک کۆیلە، که هەر تەرجومە ی عەبدە) هەر که سیک شیکرە. شیعره که داوای بەندایەتی دەکات له خداو که سیکێ تر (ئەگەر پیغەمبەریش بییت) ئەم دیزە له تەوحید لادەدات و پیچەوانە ی ئەم ئایاتە یه {وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارَهُبُونَ} سورتی النحل / ئایاتی ۵۱ - واتە (خودا فرمویەتی هەرگیز نەکن دوو دانە خوا بۆ خۆتان بریار بدەن، چونکە ئەو خوا یە که پیویستە ئیوہ بیپەرستن، بیگومان خوا یەکی تاک و تەنهایە، که وابوو، بیم و ترستان با هەر له من بییت)^{۱۲}، ئەگەر وابییت، ئەم بەیتە بی یەک و دوو دەبیته شیکر، چونکە خوا یەتی تەنھا بۆ خودایە و هەموو بەندایەتی و سەردانە واندنە کانیش تەنیا و تەنیا بۆ ئەوہ و له بەرامبەر ئەودا دەبییت.

موئەذذین بەزمی شەو وەک مورغی بی وادە دەشیوئنی

هەموو وەختی لە ئیمە کردوہ بەم قوقوہ ضایع

ل ۱۶۶

واتای بەیتە که:

(موئەذذین) بانگدەر، ئەو که سە ی بانگدەدات، وەک که لە شیری ناوہخت ئەم بەزمی شەوہ لە ئیمە دەشیوئنی و بەم قوقوہ هەموو کاتی ئیمە ی بە فرۆداوہ.

ئەم بەیتە یەکیک لە شابەیتە رەندیبەکانی شیعری مەحویبە. لێرەوہ بانگو بانگدەریش رەتدەکاتەوہ و لای وایە بە دەنگی بانگی ئەم، ئەمان (بەزمی شەو) یان لیتیکدەچیت، که روون نییە مەبەست لە بەزمی شەو، ئەو خەلووت و تیرامانانە یە که عارفەکان دەیکەنە شەوکاریان و مەحویبیش وەک سۆفیبەکی پەیرەوی تەریقەتی نەقشبەندی، که تەریقەتی مەنگبوون و وەستان و تیرامان و زیکرە لە ناو خودی (رێبوار) هەکەدا، نەک لە دەرهوہ، که ئەمە ی دووہ میان که میک نمایشنامە بیانە دەردەکەوئیت بۆ ئەوانی تر و تەریقەتی مەزنی قادری بەوشیوہ یە زیکر دەکەن. هەر لەگەڵ نەهاتنەوہ ی مەحوی لەگەڵ قادرییەکاندا جارێک وەک نەقشبەندی یەک و جارێکیش وەک که سیک لە بەرە ی کەمینە، له بەرامبەر دەرویش و پەیرەو کە رانی قادری و بنەمالە ی شیخانی حەفید که ئەو سەردەمە حوکمرانی سلیمانی و زۆرینە بوون، له شیعریکدا دەلێت:

قیلیکی ضعیف: ئاهی حەزین ئیذنە لە عیشقا

گریانی بە کول، نالە یی مەستانە حەرامە

سوتانی بەبیدەنگیبە ئادابی مەحەبەت

وەک بولبول ئەم ئەفغانە بەپەروانە حەرامە

ل ۲۵۷

واتای دوو بەیتە که:

قسە یەکی لاواز (قیل) یک هە یە، دەلێت مۆلەت دەدرییت له عەشقادا، عاشق ئاھ هەلکیشییت یان خەم بخوات، بەلام گریانی بە کول و شیوہ و رۆرۆو نالە ی مەستانە قەتعییەن حەرامە، چونکە ئادابی موحیبەت سوتانە

۱۲- تەفسیری ئاسان... نوسینی بورهان محەمەد ئەمین لاپەرە ۲۷۲

به بیدهنگی. ئەگەر وهك بولبول بیکات به غه و غاو دهنگه زکردنه وه (وهك ئەوهی دهرویشانی تهریقتهی قادری له جەلسە ی زیكرو خەتمه كاندا دهیكەن) ئەوه بۆ پهروانه (مهحوی لیبرا خۆی و پهیرهوانی نهقشبهندی به پهروانهی چواندوه) هه رامة.

یان دهلیت:

پهروانهیهك به بلبلی وا وت كه (بو الفضول)

ل ۲۰۶

سووتانه ئیسی ئەهلی مهحه بهت، نهك ههله هول

واتای بهیتهكه:

پهپوهلهیهك به بولبولیکی وت كه ئەی مایهپووج، ئیسی ئەهلی موحبیهت سووتانه به بیدهنگی نهك وهك تۆ بیکات به غه و غا.

مهحوی لیبرا راسته وخۆ لهگهڵ موریدانی تهریقتهی قادری دهوپی و ناشرینیش ناوی نههیناون، هه رچهنده به رای ئەو، ئەو کاره مایهپووجیه، بهلام هه ر به (بولبول) ناوی بردون، كه بالندهیهکی ئیسکسووکی دهنگخۆشه. خۆشی و هاوڕیکانیشی به پهپوهله چواندوهه كه ههردوو ئەم بوونه و هه ره عاشقن، بهلام بهیانکردنی عهشق له لای پهروانه جوانتره تا له لای بولبول، كه خهلك دههینیتته سهیری خۆی.. هه ر له م شیعره داو چهند بهیتیک خوارتر بانگی هه مووان دهكات كه وهرنه سه ر ئەم تهریقته (نهقشبهندی) و وا بهیاندهكات كه یاران (صهحابهكان) هه ر به م رییه دا رۆیشتون:

ریگهی هودا طهریقتهی عیشقه، ده "مهحویا"

وهرو پیا برۆن و (وصلو علی الرسول)

هه ر ئەم طهریقهبو بههه مو صهحبی گرتیان

ل ۲۰۸

رۆین پیا، هه تا گهینه مه رته بهی وصل

ئیسئا دهچینه وه سه ر لیكدانهوی بهیتی (موئهذذین بهزمی شهو وهك مورغی بی واده..) روون نییه ئەم بهزمی شهوه ئەوه بوو كه ئیسئا باسکرا، یان خیام ئاسا ئەم کۆرۆ کۆبوونه وهی شهوانی بهزمئاوهره، چونکه مهحوی له بهیتیکی دییشدا لهبارهی شهوه وه دهلیت:

نه بوه، نابینی له شهو مهحره مستری تا رۆزی هه شر

ل ۲۵۸

په رده پۆشه، هه مدهمه، هه مدهردی عوشاقانه شهو

ئوه تا له نیوهی دووهمی بهیتهكه دا دهلیت شهو په رده پۆشه، واته شت دهشاریتته وه، ئیسئا نازانریت ئەو بهزمی شهوهی مهحوی شهوان دهیکات و دهشاریتته وه، چییه؟

مامۆستایانی موده رپیس له شهرحی بهیتی (موئهذذین بهزمی شهو وهك مورغی بی واده..) نووسیویانه: "موئهذذین: بانگه ر. مرغی بیواده: كه له شیرێ ناوخت. قوقو: خویندنی كه له شیر" ئیتر خۆیان له شهرحی بهیتهكه بواردوه، تا نهكهونه ئەم نیقاشه وه.

پیسر ۋزیشکاندن .. دەستبەردان بۇکارینزما

ورده ورده هەولە دەهین ئەو بەیتانە دیاری بکەین کە مەحوی تیاپاندا دەستی بۆ پیروزییەکان بردوووە و شکاندوونی، هەر لە زاهیدو سوڤی و واعیزو قازی و موفتی و تەنانەت پیڤەمبەرەکانی ترو بەهەشت و دۆزەخ و تا دەگات بە خداو عەرشە کەشی. بۆ ئەوەی نووسینە کە لەو درێژترنە کەینەو، تەنھا لەسەر پیڤەمبەرەکان و خودا دەوەستین و ئەوانی دی تەنھا نمونەیان لە دیوانە کە مەحوی دەهێننەو.

زاهید:

لەپم دی زاهید ئەم زستانە زانیم

کلک نادا بەزیرنگی بەهار ۹ل

سوڤی:

ریشیکی پان و، توکی بناگویی درێژ و لول

سوڤی لەدینی لادە بەدیمەن لەجو دەکا ۲۵ل

یان:

کە شیخ و واعظ و سوڤی بەجەننەت بەن گەدو گیپال

دەبی ئەمسالی ئیمە بۆ جەهەنم بەن سروسپال ۱۹۲ل

شیخ:

شیخی هەموەندیککی دەدا پەندو نەصیحەت

ئەو قوربەسەرە دیابو بەر فەحش و فەضحەت

خۆش هاتە جواب و وتی: تۆ حەقە، فەقەت من

قووطاعی طەریقەم، نەکو قووطاعی طەریقەت ۳۳۵ل

مەلا:

دەوری هەرچاویکی داوہ سەد فەوجی بەلا

دین و دل یەغما دەکەن جاری کەن ئەی شیخ و مەلا ۲۷ل

ئیمام:

وامشەوہش بو کە میجرابی بروتی دی ئیمام

ئیدنی خەلقى دا کەدوینا ئاخیرە، بۆ دینە نوێژ ۱۴۳ل

واعیز:

ئەشکەوتی بایە کە دەمی (واعیظ) کەدیتە وەعظ

وہقتی سکوتی نەقشی سمیلی لەقو دەکا ۲۷ل

یان:

بەداوہ وەعظی یو، خۆشی بەتاوہ (یا حافظ)

لهه لټولانه كېلكې دهم و لځې واعیظ ل ۱۶۲

قازی:

نه گهر نهو شوخه ساقې بهزمه، باقل قاضی یو موفه تیش

دهبی بڼه قه دح وهرگر له گهل فه تویی (ولا یقدح) ل ۱۰۳

پیغه مبهره کانی تر له خزمه تی یاردا

مه حوی هر به زاهیدو سو فی و واعیزو قازی و موفتییه وه نه وه ستاوه، له زور شویندا که سایه تییه نه فسانه یی و گه وره ئاینییه کانی تر، یان پیغه مبهره کانی له بهرامبر یاردا داناوه، تا وینه ی یاریان به سر دا به رزبکاته وه و له دوا جarda نه وان ته نیا وه ک کاره کتريکی پاسیف بیته نه م ویکچوواندنه و له وسه ره وه به تیکشکاوې بڼه ده ری، بو نمونه ده لیت:

ساعیدی دهر که وت و عالم بو به موسایی هه مو

موعجزه ی لیې که ده رخا، جومله ده بڼه عیسه ویې ل ۳۱۸

واته یار که دهستی دهر که وت، خه لک هه مو وایان زانی دهستی موسایه و بوونه جوو، نه گهر بیت و موعجزه ی لیوی دهر بخت، خه لک واه زانن نه وه لیوی عیسیه (که مردویه کی بانگبردا یه زیندرو ده بوه وه) هه مو وان ده بڼه مه سیحی. ده بینین لیردا یاریکرنه به دوو موعجزه، ده می عیسا و دهستی موسا، له باره ی دهستی موسا وه له قورئاندا چنه د جاریک به نمونه دهستی موسا ده هیتریه وه، که سپی بوه و دروشا وه ته وه: {وَأَصْمَمَ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ} نایه تی ۲۲ سورتی طه، هه روه ها {وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضًا لِلنَّظِيرِينَ} نایاتی ۲۲ الشعراء.

له به یټکی تر دا مه حوی یار به یوسف ده شو به یټیت:

له دلا بونمت نه ر عاره له لا، وابکه فه رض

ماهی که نغانی یو نه م مودده موقیمی چاهی ل ۳۲۱

واته نه گهر به لاته وه شوریه یه که بیته دل مه وه، وای دابنی یوسفی که نغانیت و که وتوویته ته چاله وه. له م به یته ی تریشدا یار، نه ک هه رده وری پیغه مبهریکی تر ده بینیت، به لکو ده شیخاته سه ما:

نه شه به خشیکه لیوی مه یگوت

هه ر به ناوی مه سیحی خسته سه ما ل ۳۲۵

له به یټکی تر دا ده لیت:

به دهستی غونچه ده می، دهستی دا که به یعت بو م

چ نارز مه له دهستی (عیسا) دهم و له (موسا) ده ست ل ۷۱

واته که من دهستی خونچه ده می کم (مه به ست له دهستی یاره) بو هه لکه ویت، چیم دا وه له ده می عیسا و دهستی موسا (که دوو موعجزه ی نه و پیغه مبهره ن).

دەفترکردنەوێ ئیسلام وەهە ئیسرائوونی دینیکی تر

مەحوی لە جینگە یە کدا، زۆر بەروونی بەیانی ئەو دەکات، کە ئەم جووره عەشقه لە گەل ئاینی ئیسلامدا ریکناکە ویت و مەگەر پەنا بباتە بەر دینیکی تر کە مەسیحییەتە:

لە گەل دەستی مەلاری ناکەوی زونناری زولفی یار

وێ گو شیخ ئیختیاری مەزەهەبی (تەرسا) نەکەم چیکەم ۲۳۱ل

مەبست لە شیخ، شیخی سەنعانە کە بۆ کچە مەسیحییەک لە دینی خۆی کە دینە کە ی مەحوییشە، وەر دەگەرێت بۆ سەر ئاینی کریستیان، (تەرسا) ش دەقاو دەق مەبەست لە مەسیحییەتە. بە پێی ئەم بەیتە، مەحوی ئامادە یە دەسبەرداری دینە کە ی خۆی بییت.

بەهەشت و حۆری.. شایانینگی سووک لە بەلامبەر شیعردا

مەحوی لە قەسیدە ی (عقد العقائد) دا، کە قەسیدە یە کێ درێژی خاوەن قورسای ناو بەشە ئاینییە کە یەتی، لە کۆتاییە کە یدا لە دووبارە سوپاسی خودا کردندا کە توانیویەتی ئەمانە لە شیعردا روونبکاتەو (مونتەنظمی نەظمی) رشته بوون، مەحوی وەک هەر بەخۆدانا زینگی ناو ئەدەبیاتی کلاسیک، لە بەیتەکانی کۆتایی ئەم قەسیدە یە دا دەلیت:

هەر گەوهەرێکی مەهری کورورێکی حوری عین

هەر گەوهەرێکی سەد ئەمەنی جەننەت و عویون ۴۰۲ل

مەهر: مارە یی، کورو: پینجسەد هەزار، ئەمەن: نرخ، عویون: کانی

واتە هەر بەیتێکی ئەم شیعرە وەک گەوهەرێکە و هەر گەوهەرێکیشی مارە یی پینجسەد هەزار حۆری بەهەشتە، یان هەر بەیتێکی ئەم قەسیدە یە سەد بەهەشت و کانی دەهینیت.

قیامەت بە پێی یارەو..

ئێستا دوا ی ئەم خۆیندەوانە، لەلامان روونە کە مەحوی چەندەها شیعی رەندی هە یە. هەستی جوانیناسی لەلای ئەم پیاو هیندە بەرزە، کە زمان دەرەقەتی وەسف نایەت، بروانە لە یاریکردن بە (قیامەت) دا چۆن هەموو جارێک دە یخاتە خزمەت یارەو و بچووکیدە کاتەو لە شوناسە کە ی خۆی، کە زیاتر لە چوار دە سەدە یە خەلکی پێدە ترسینریت، لە دوا ی هاتنی محەمەد وە پەیرەوانی ئەم ئاینە لە چاوە پوانییەکی تالی ئەو رۆژە (قیامەت) دان، کە چی مەحوی هەر زووبە زوو قیامەت بە پێی یارەو دەهینیت و دەبات:

ئەو شوخە ھەر گەنەشى منى دى، قىامى كرد

۲۱۴ل

چى بىم من؟ ئەم قىامەتە ھەستا گە من نەمام

يان:

بەجىيە، چونگە ئەو ھەستا، قىامەت جى بەجى ھەستا

۵۰ل

لەچەرخ ئەمشەو، وەكو ئەشگم لەدېدە، داوھرى كەوب

يان:

دەبوت: قىامەت ئەلبەتە رومت نیشان ئەدەم

۸۴ل

رودەرخە، تاكو قىامەت ھەلى لەپوت

مەھوى و خۆكوشتن

خۆكوشتن ۋەك پىرۆسەيەكى خۆويستى ۋەستان ۋە لەلام بە وجودى مەروۇ ۋ رەتكدنەۋەى تەنيا شتىك كە بەھۆيەۋە خاۋەنى ھەموو شتىكە ۋ ئەويش (ژيانە)، لە زۆر جى ۋ ناۋچە ۋ فيكرو نەرىتىكدا ئامادەيى ھەيە، مېژوۋى ئەم دياردەيە لەناو كورددا روون نيە، كەس نازانىت كى يەكەم كورد بوۋە كە خۆى كوشتوۋە ۋ چىي لەپشت خۆكوشتنەكەيەۋە بوۋە؟ بەلام بە بەراورد بە گەلانى ھندى ۋ يابانى ۋ خىلە ئەفريقيەكان، خۆكوشتن لەناو كورددا لە رېژدەيەكى زۆر كەمى ھەلاۋىردى لېرە ۋ لەۋى نەترازاۋە، لەبەرئەۋەى ئەو نەرىتە لە بازەنى ھەموو ئاينە ئاسمانىيەكاندا، لە زەردەشتىيەۋە (كە ئاينى يەكەمى كورد بوۋە) تا ئىسلام، شتىكى بېزراۋ مەكروھ بوۋە. ئەۋەتا قورئان بەئاشكرا باۋەرداران لە خۆكوشتن ئاگادردەكاتەۋە: { يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا لَا تَأْكُلُوْا اَمْوَالِكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ تِجْرَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا }

سورەتى النساء ئايەتى ۲۹.

ھەلبەت ھەر دەستھىنانە رىي خۆكوشتنىك، ئەكەر بەدېۋىكدا لە ھيومانىيەت ۋ ژياندۆستىيەۋە بىت، ئەۋا بە دېۋىكى تردا كوشتنى بەشىكە لە ستاتىكاي مەرگۈ كەلەچەكردنى ئىرادەى مەروۇقە. ئەۋ دەقانەى كە مەھوى راستەۋخۇ يان ناراستەخۇ ئامازەى بۇ خۆكوشتن تېدا كىردوۋە، گەلېك زۆرە. ديارە ئەۋ دۇنيايىيە فراۋان گەۋرەيەى مەھوييە كە خۆكوشتن ۋەك ۋەستان ۋ پاۋسكردنى ژيانىكى بېبەھا دەھىنيتە گۆرۈ. لېرە بەدواۋە ھەۋلدەدەين ھەندىك لەۋ بەيتانە ديارىكەين، بەلام لە بەرەۋە دەبىت لەسەر ئەۋ مەيلى خۆبەكوشتدانە بوەستىن كە لەلاى سۆفىيەكان ئامادەيى ھەيە ۋ لە ئەدەبىياتەكەشىاندا رەنگدانەۋەى دەبىنرېت.

عەبدلود بن سەعيد بن عەبدولغەنى دەگېرېتەۋە "رۆژنىك حەلاج لە بەغدا ھاتە مەنسوروتى مەنسوروتى: خەلگىنە شتىك لە من بېيستن. ئىتر خەلكە كە لىي كۆبوۋنەۋە، ھەندىك دۆست ۋ ھەندىك دۆژمن، حەلاج وتى: بزائن كە خۋاى گەۋرە خۋىنى منى بۇ ئۆۋە رەۋاكردوۋە.. من بكوژن." گېرەرەۋە دەلېت من چوۋمە پېش ۋ وتم:

"يا شيخ، چۆن پياويك بكوژين كه نوپژدهكات و رۆژوو دهگرپت و قورئان دهخوينت؟" حلاج وتى:
 "ئەى شيخ.. ئەوەى كه ناھيلىت خوينپرشتن روودات، نە نوپژە، نە رۆژوو و نە قورئانخويندە، كەواتە من
 بكوژن و بگەنە پاداشتى خۆتان، تا منيش ئاسوودە بيم."^{۱۲}

بەمشيويه سؤفيايه كان مەيلى خۆبەكوشتدانيان لە مەيلى خۆكوشتن بەلاو پەسەندو بلاوتربوو. با لەم
 نموونانەى مەحوى وردببينەو كه تپياندا حەزى كوشتن بە دەستى يارى تپدا روونە:

هاتۆتە سەر لەسەرت دا، سەر هەلبەر

"مەحوى" ئەم ئېشى خپره لەسەر تۆيه ماوه عهوق ۱۸۴ل

يان:

بۆ شوكرى جهورى ئەو دوپرويه له قەتلما

هەر بن موپكه ميثللى گولى شەصت پەر زوبان ۲۴۰ل

يان:

دەدەى وادەم بەقەتل ئەمرو، سبەى هيچ

ئەتۆ شاهى، چپە وا بى ئەباتى ۲۹۷ل

يان:

سبەينى وەرئە سەيرى كوشتنم وادەم چەها داوه

لەسەر وادەى درۆى ئەو نادەم وادە قەت نادەم ۲۲۸ل

يان:

كەواتە ئەو شوخە تيرپكى بە (عمدا) گرتە من "مەحوى"

(نميدانم چ سان ارام بە جا شکرانە خودرا) ۳۶۱ل

يان:

بيانو بگره، شيوهى خۆت بشيۆينه بە من كوشتن

وہا چاوى بەدت لى لادەدەم، پروانە چۆنم بوۆت ۷۷ل

يان:

لەحەق بيژى بوہ بەحرى (انا الحق) هەر قەصدىكم

لەباتى جائيزه، واجب گەرا قەتلەم بکەن واجب ۲۵ل

يان:

بە تير ئەمرو درى وا هەرچى پيشهات

خودا پيداوه هەرکەس بەر نەظەر کەوت ۸۸ل

۱۳- تصوف اسلامى و رابطه انسان خدا/ نیکلسون- ترجمه د. محمد رضا شفیعی کدکنی ل. ۷۲.

يان:

چاوی له وه عدهی کوشنی من چاوی دزیه وه
خونکاری وا، ده بی له قسهی خوی نه کا نکول
بهم ئیختیصاصه سا سه ری من بو نه گاته عه رش
هات و له سه رمی دا، وتی (ابدا بما یؤول)

ل ۲۰۷

دوای ئه مانه، ده بینیت مه حوی پله یه ک واوه تر له حه لاج ده پوات و بیرۆکه ی کوشتن به ده ستهی خوی پیشنیار
ده کات، له کاتی کدا قورئان وتویه تی { وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ } و بیریشماننه چووه مه حوی مه لایه کی گه وره بووه،
که چی ئه وه تا ده لیت:

به خوگوشتن نه جاتی خو بده "مه حوی" وه کو فه راهاد
له زوری فه ره مانه عیشق، ئه فه ند، هه ر ئه جه ل به سته

ل ۲۶۷

(وحده الوجود) له شیعره ی مه حویدا

قسه کردن له باره ی (وحده الوجود) ه وه، هینده سه خت و ئالۆزه تا ئه و ئاسته ی هه ندیک پیانوایه ئه م هزره
پیناس و ته عریف نا کریت. له رووی میژوو ییه وه، ئه م فیکره یه زۆر کۆنه، میژووی نووسراو له فه لسه فه ی
کلاسیکی یونانیدا، قسه له م لایه نه ی یه کبوونی گه ردوون ده کات، ئه فلۆتین دیارترین ناوه که له مباره یه وه
په نجه ی بو رابکیشین.

(وحده الوجود) واته له گه ردووندا جگه له خودا هیچ شتیکی تر نییه، یان ئاماده یی خودا له هه موو شتی کدا.
ئه م چه مکه له گه وره ترین و بالاترین و ته مومز اویترین مه سه له کانی حکمه تی مونه عالییه و تیگه یشتن لێی،
کاریکی ئاسان نییه. "ده بیته مرۆف ته مه نیک به عیلم و عه مه ل زه حمه ت بکیشیت تا خودا کۆمه کی بکات له
ئه سلێ (وحده الوجود) تیبگات یان نا.. ئه مه نه یینییه کی گه وره یه." ^{۱۴}

راستییه که ی جیاوازی هه یه له نیوان ئه وه ی بلێین هه موو شتی ک خودایه (کل شئی و هو الله) له گه ل ئه وه ی
بلێین جگه له خودا، هیچ شتی ک نییه. وحده الوجود حه قیقه تی (لا إله إلا الله) یه. رۆحی عیرفان تیگه یشتنه له
حه قیقه ت و تیگه یشتنیش له حه قیقه ت، درک کردنی (وحده الوجود) ه.. با ته ماشای چه ند ئایه تی ک له قورئان
بکه ین که له ده رگای ئه م باسه ده دات: { فَأَبَيَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجَّهَ اللَّهُ } روویکه نه هه ر جیگه یه ک، خودا له و جیگه یه -

البقرة ئايه تي ۱۱۵. يان { وَحَنُّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ } له كاتيكدان ئيمه له ئيوه نزيكترين، به لام ئيوه نامانبينن- الواقعة ئايه تي ۸۵. يان { هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ } ئه خودايه يه كه مينه و له سه ره تاوه هر مه بووه - الحديد ئايه تي ۱۵.

ئهم هزره له ميژووي ته سه وفدا كونه، له ئه ده بياتي كلاسيكي عه ره بيدا تا سه ر محيدين ئيبن عه ره بي كه له هر دوو كتيبي (فصوص الحكم) و (فتوحات مكية) سيستمازه ي ده كات، به و شيوه به رچاوو روونه نه بينراوه. ده بيت ليره دا ناوي حلاج- مان بيرنه چيت. له ئه ده بياتي كلاسيكي فارسيشدا لاي مه ولانا ي رومي و مه حمود شه بستري بابته بيكرده وه وه فله سه فه ي روانينه بو روي شته كان. له خورئاواش، له پاش يوناني كونو ئه فلوتين، ده توانين په نجه بخه ينه سه ر ناوي سپينوزا. له لاي ئه و، حه قيقه ت جگه له يه ك زياتر هيچ شتيكي تر نيبه. به لام ده بيت ئه وه ش بلين لاي ئه م فه يله سوفه، ئه م باوه رپه ده گاته راده يه ك كه نه فيي خوداش ده كات و ده يكاته پارچه پارچه له ناو شته كاندا، ئه و شتانه ي كه له بنه رته دا يه كيكن.

ئهم (وحده الوجود) ه ي ناو سو فيگه ري له روژئاوادا زياتر به Panthesism ده ناسريت، كه باوه رپكه لاي وايه خودا له هه موو شتيكدا هه يه و هه موو كه سو شتيك له م جيهانه دا به شيك له خوداي تيدا يه. بيروراكه ده لئيت خودا هه موو شتيكه و هه موو شتيك خودايه، واته خوداو سروشت هه ردووكيان هه ر يه كيكن و هه موو شتيك پيروزي خوداي هه يه.

ئه و كاتيگورييه عيرفانييه ي كه ده لئيت (دوو يه كه) ئه و يه كيكتيبيونه، لاي شاعيره كه ي ئيمه ش وه ك هه ريه كيك له و عارفه گه ورانه ده بينريت:

له ناوي روژو مه ه بردن، له باسي سه درو شه هگردن

مووه حيد هه رده بي يه ك بناسي، هه ر له يه ك ده ده وي ۳۱۳ ل

يان له م به يته دا جوانترو روونتر ئه م فيكره ده بينريت:

له غه يري وه حده ت له وجوددا نيبه، كه ثره ت وه همه

ساده ته كراري يه كه، مه نشه ئي ئه وهامي عه ده د ۱۱۳ ل

له باره ي يه كيكتيبيشه وه (الاتحاد) بروانه ئه م جوانينا سييه ي مه حوي:

به وه م زاني له باغا چقلي گول هه لچه قيه داوئي

كه لي ره دل له سينه مدا بريني نه شته ري ديشي ۳۰۲ ل

يارادوكس له مه حويدا

ئه و يه يقينه موته له قه ي ئاين ده يداته په يره و كه راني، مه حوي تييده په پيئيته و وه ك عارفيكي سه ركيش و روچ نائاسوده و ناجيگير، ناتوانيته له ناو ئه و بازنه ي دنيا ييه دا ژيانبكات كه ئاين بوي كيشاوه.

مه حوی دیکارت ئاسا یه که م هه نگاوی، شکاندنی ئه و دیواری یه قینه یه و دروستکردنی گومانه له خۆی و له وانی ترو له چه مکی ژیان و چه مکی مهرگو چه مکی قه به کراوی حه قیقه ت. گومان له واده ی ژوان و له هاتن و له چاوه پوانی.

ئیمه ته نیا نمونه یه کی بچوک له گومان و نادلنیایی مه حوی وهرده گرین له ژوانی مه عشوقه که ی، سه ره تا با ئه و شابه ی تانه بخوینینه وه، که له چاوه پوانی یاردا نووسراون، ئه و شه وق و هه راو زه نایه ببینین و بیستین که وه ک خه رمانه یه ک مه حوی به ده وری مه عشوقه که یدا ده یکیشیت، بۆ ئه وه ی له کۆتاییدا پیبلیت: تو نایه ییت.. یان بیشت، هاتن و نه هانتت وه ک یه که.

له چاوه پوانییه کی پرتاسه دا:

سه با کردویه وه عده ی گه ردی کۆبی، مه گری ئه ی دیده!

به ئومیدم جه واهیر سورمه بۆ توژی به صه ره له نوی ۳۱۶ل

یان:

مه حاله بیته و ئه و پی سه ره سرم نی

به تاجی پادشا ناگا گه دا قه ط ۱۹۵ل

یان:

رئی دا له قاپیا بمرم، پیشی سه ره سرم

نا، واگه دا ده بی به خوداوه ندی ته خت و تاج ۹۲ل

یان:

وتم: نیازمه به ریپتی خه م سه رم، فه رموی

به نازو عیشه: شه ی بۆ گه دا گه نادا ده ست ۷۰ل

یان:

له تیغی تو هه تا "مه حوی" شه رفیابی شه هاده ت بو

خوینی به ئاو، ئیتر له داوئیت نه ما مه حذور ۱۳۰ل

یان:

له وه قتیگا که روحم گه یه سه ره له ب، روچی من به فیدات:

ده بیته روچی تازه، ئه و له به م گه ره بیته سه ره له ب ۴۹ل

یان:

گه یشتن به و شه ی عالی مه قامه

یه، فه رم، خه یاللم خاوه، پی له نگ ۱۹۸ل

يان:

غائب له ديدده، چاوى سهرم، دلّمه پيټهوه!

۲۸۵ل

دهستم به ئاسمانهوه، چاوم به پيټهوه

يان:

"مه حوى" به يادى تۆبه شوغلى كه رۆيوى

۲۸۷ل

غائب له ديدده بو! به خودا دلّمه پيټهوه

يان:

روشن كه چاوى مونتته ظيرانت به گهردى ريت

۲۸۶ل

تۆ دى يو، نورى ديدده يى من دى به پيټهوه

سه ره نجام دواى ئه وه موو جوانه پيټهوه يه له چاوه پرواننى ياردا، مه حوى رووده كاته روخى خوئى و سه رزه نشتى دهكات كه يار بيت و نه يه ت هيچ گرنگ نبيه:

مه به "مه حوى" به پروينداني يارى عيشوه گهر مه غرور

۳۰۶ل

وه كو دونيا ته بايتكى نيه ئيقبال و ئيعراضى

يان مه حوى وهك پياويكى ته نيا و بيركه ره وه يه كي مات و بيده ننگ، هم به هوئى ئه وه جوړه ته ريقه ته ي هه ليژاردوه و په پره و پيټيه كه ي كه نه قشبه ندييه و بيده ننگى و تيرپامانيش، سه نته رى ئه م ته ريقه ته ن. هم به هوئى دونيا بينى و جياواز پرواننى خوئى و چاوى شاعيرانه و ئه زمونى قورسى له گه ل (ته نيايى)، ئه م چه مكه سيبه ريكي قورس ده خاته سهر ديوانه كه و خوئنه ره له ههر سه ريكه وه ليى پروانيت، ناتوانيت ئه وه موو به يته ي گوزارشت له خودى پياويكى ته نيا دهكات، نه بينيت. ئه وه تا له شوئنيكدا له وه سفى ريوارى رى و مروقى ته نيا دا ده لئيت:

ره م ده كا حه تا له ميهر و مه ر جونون ئادابى عيشق

۱۸ل

سيه رى لي باره هه ركه س مه يلى ته نهايى ده كا

كه چى ههر ئه م مه حوييه، ئه م پياوه ته نيا ييدوسته كه (سيه رى خوئى لي باره) ئه وه تا له جيگه يه كي تر دا ده لئيت:

له كن من ئه صلى نيه و نه بوه عيشى ته نها خوش

۱۵۲ل

نيه به هه شتى خودا هم به بي ئه حيا خوش

ئه م به يته به يتى پيشوو ره فزده كاته وه به ته ئكىدى (نييه و نه بووه) ده لئيت، له لاي من ژيانى ته نيايى نه خوشه و نه خوشيش بووه. ته نانه ت به هه شتيش به بي (ئه حيا) خوئنييه .. به مجوره مه حوى ناتوانيت تا سهر، ته وارى شيعره كانى خزمه ت به گوتاره كه ي بكن، روونيشه كه ئه م ديوانه كوئى كاره كانى ته مه نيه تى و ره نكه ئه زمون و ژيان له ناو خه لكيدا روانى مه حويان گوريبيت و دوا جارش به هوئى پۆله نديى شيعره كان به سهر پيټه عه ره بيه كاندا، ئه م به يته كه وتبته پاش به يتى پيشووتره وه، ره نكه و ئيمه يش واى بو ده چين، كه

راستییه که ی پچه وانه بیّت و ئەم بەیتە زۆر لە پیش بەیتی پیشوودا نووسرابیّت، چونکە هەر ئەم مەحوویە بەیتیکی تریشی لە ستایشی تەنیا پیدا هەیه:

سەینیی (یحشر المرء) ه، براگەل، فرسەتە ئەمرو
تەبەرەرا بن لەمن، با کەس نەبی حەشری لەگەل حەشرم
ل ۲۲۱

خوداومەحووی

لە ژێر ئەم تایتلە فەرعییەدا، هیچ پیشەکییەک نانووسین و راستەوخۆ بە نموونە هینانەوه لە شیعری مەحووی، دەستپێدەکەین:

لەبەر داری حەدا من بزم، ئەتۆ مەست
دەقازی حەق بلی تۆ، (حەق) چ بەردار
ل ۱۱۹

واتە قازی (خودایە) ئەو کە حەقە؟! تۆ مەستبوویت و من داری حەدم لێدەدریّت؟ مامۆستایانی مودەرپیس نووسیویانە: "لە نۆسخە (ن) دا نووسراوه (لەبەرداری خودا)". هەرچەندە ئەوان رایان وایە بەیتەکە وانییە، ئەگەر وابیّت، ئەوا وەک شیعەرە رەندییەکانی خیامی لێدیّت. بەلام دەستنۆسی ئەم نۆسخەیی بەیتەکە، زیاتر لە ئامانجەکە ئیمە دەدات و بەراستی مەحووی لەگەل خودایدا دەئاخفیت، جارێک وەک مەعشوقیک و جارێک بەهۆی مەستییه کە یەوه کە پاساوێکە بۆ مە، دەلێت ناکرێت لە من بدریّت، لەکاتی کدا مەستە کە من نیم و تۆیت.

مەتاعی صیدق و ئیخلاصم لەبازاری ریاکاران
لەسورە (قل هو الله) دەکەم لەم موشریکستانە
ل ۲۷۸

بەر لەوهی مانای ئەم بەیتە بە تیگەیشتنی خۆمان لێکبەینەوه، دەبیّت ئەو گومانە بخەینەرۆو لە وشەیی کۆتایی نیوهی یەکەمی بەیتەکە (ریاکاران)، بەپێی سەرۆای نیوهی یەکەمی دوو بەیتی پیش ئەم بەیتە بیّت، کە وشەکانی (بەردا) و (ئابا) یە، کۆتاییان بە ئەلفە، دەبوو ئەم بەیتەش کۆتاییەکە ئەلف بیّت، تا مانای تەواوەتی خۆی بدات. هەرچەندە ئەمە گومانێکە لە نۆسخەیی دەستنۆسەکان کە مامۆستایانی مودەرپیس کۆیانکردووه تەوه، نەک دەستووریکی عەروزی بیّت. چونکە لە عیلمی عەروژدا، چاودەخریّتە سەر سەرۆاکان لە کۆتایی نیوهی دووهمی بەیتەکاندا، نەک نیوهی یەکەم. تەنیا مەگەر لەو حالەتەدا نەبیّت کە شیعەرەکە غەزەل بیّت و بەیتی دەستپێک، واتە یەکەمی شیعەرەکە بیّت.

ئەگەر ئەمیش کۆتاییەکە بیّت، بە ئەلف ئاوی لێدیّت:

مەتاعی صیدق و ئیخلاصم لەبازاری ریاکاران
لەسورە (قل هو الله) دەکەم لەم موشریکستانە
ئێستا واتای بەیتەکە بەمشێوهی لێدیّت:

كالاى راستگويى و دلسۆزىمىم وا له بازاپرى رىكارانداو خۆشم له سورەتى (قل هوالله) دەچم، واتە وەك خودا تاكو بىكەس و تەنيام لەناو ئەم موشرىكستانەدا.

ئەم سورەتە مەحوى بەهەلە ناوى هېناو، راستىيەكەى خۆى سورەتى (الإخلاص)ە، كە يەككە له كورتترىن (۱۱۴) سورەتەكەى قورئان و سورەتتىكى مەككىيە. واتە له بنەما عەقىدىيەكاندا بۆ ئىسلام دەورىكى گرنكى هەيە و له توژىنەو له ئىلاھياتى ئىسلامىدا بۆ قسەكردن لەسەر (خودا)، بەبى گەرانهو بۆ ئەم سورەتە، مەحالە توژەر بتوانىت هېچ شتىك لەسەر خودا له ئىسلامدا بنوسىت. ئەم سورەتە تەنيا چوار ئايەتە كە تىيدا بەيانكراو {خودا يەكە* نيازى بەكەس نىيە* لەكەس نەبوو و كەسىشى لىنا بىت* كەس هاوتاو هاوشانى ئەو نىيە}. ئەم خۆشوبھاندنە بەم سورەتە، كە دوو جار خۆشوبھاندنە بە زاتى ناو سورەتەكە (كە خودايە).. مەحوى دەخاتە هاوشانى مەعروفى كەرخى و حەلاج و بوستامى يەو و وەك سەركىشىكى گەرە تا پلەى كفو شىرك له چاويلكەى شەرىعيەو دەردەكەوئىت.

يان له عىشوەى ياردا دەلئىت:

لوظفى به حالى من كە، وتم، ئەو وتى به قار:

تۆ شىخى باخودا و ئەمن شوخى ناخودا

ل ۴۱

واتاى بەيتەكە:

وتم ره حمىك به حالى من بکه، كەچى ئەو وتى ئەگەر تۆ شىخىكى خواپەرستىت، من خواشم نىيە. چونكە پيشگرى (با- نا) لەزمانى فارسىدا وشەكەى دواى خويان موسبەت يان نەفى دەكەن. كە لەپيش وشەى خوداوه، ئەم پيشگرە (با) هات، واتە لەگەل خودا يان خوداپەرست و ئەگەر ئەم پيشگرە (نا) هات، بە ماناى كەشتىيەوانىش دىت. وەك مامۆستايانى مودەرپىس بۆى چوون، بەلام ئەم مانايە بۆ ئىرە گونجاو نىيە. بەلكو رىك و راست ناخودا: ماناى بىخودا يان لەخودانەترس دىت. كە ئەمەش جارىكى تر بۆ زاتى خودا شىاوه، چونكە (شوخ= معشوق= خودا) خوداش خوداى نىيە تا لىي بترسىت، ئىتر تۆ بە چى دەيترسىنىت.

سەرنج لەم بەيتەى خوارو و بەدەن، مەحوى چۆن عەرشى خودا (جىگە يەك كە ئەو لەسەرئىتى) سووكدەكات و وايلیدەكات بە ئاهى ئەو و بىكەسانى دى دىتە لەرزە:

با زۆرى بى به كەم مەگرە ئاهى بى كەسان

ل ۱۳۶

بەم سروە بايە عەرشى خودا دىنىتە ئىهتيراز

مەحوى و ئىبلىس

كە مېژووى سۆفىگەرى دەخوئىتەو و لەگەل ژيانى سۆفىيەكان تىكەل دەبىت، بەر شتى سەير سەيرو برىواى ناوازه و عەجىب دەكەويت، كە لەگەل لۆژىكى دىنەكەدا نايەتەو. (ئىبلىس) كە تەنيا فرىشتەى

نه فره تڪراوه ووا ناسينراوه تا روژي قيامت خه لڳ فريوده دات، ئه م شهيتانه به وئنه ناشيرينه ي که ئايني ئيسلام داوئتي، که چي ئه وها لاي هه نديک له سوڤيه کان جيئي ريزو خو شه ويستي بووه.

نوري ره شي ئه و، له به رامبه ر نوري سڀي محمه ديدا داده نرئيت. سوڤيه کان له هه نديک جيگه به رگرييان له ئيبليس کردووه و پيئانوايه که سوژده ي بو ئادم نه بردووه و له عشقي راسته قينه ي بو خوداوه بووه. چونکه عاشقي راسته قينه جگه له مه عشوق، سه ر بو که س دانانه وئنيئ. هه نديکيان به دروستي نازانن که نه فره ت له شهيتان بکريئ، وه ک شيخ ئه بوقاسم کوره کاني (که سوڤيه کی گوره ي سه ده ي پيئجه مي هيجري بووه و له رووي ريزه وه ئيبليسي به خواجه ي خواجه کان ناوبردووه)، سهيل بن عبدالله تستري ۲۰۰ - ۲۸۳ هـ، ده لئيت: "به ئيبليس و ت دهر باره ي ته وحيد قسه بکه، هاتو به شيويه که له باره ي ته وحيد وه قسه يکرد، که ئه گه ر عارفه کان له ويئ ناماده بوونايه، په نجه ي حيره تيان له زار دهنه." له باره ي نوري ئيبليسي شه وه، حه سه ن به سري ده لئيت: "گه ر ئيبليس نوري خو ي دهر بخات، هه مو دروستگراوه کان رووي تيده که ن و وه ک خوداي خو يان ده پيه رستن."^{۱۰}

بپروانه مه حوي له شيعريکدا چي ده لئيت:

به ده رسي من نه ش (والشمس) پاري طه لعته ت نه مسال

ئيجازم ده موتا لکردني (والليل) خه ططو خال ۲۰۱ ل

ديار (الشمس) و (الليل) دوو سوره تي مه ککي دوبه دوايي که قورئانن و مه حوي لئره دا جاريک وه ک مه جازي تاريکي و رووناکي به کاره پيئان و جاريکيش وه ک پيچروانديکي رووي يار (يار لئره دا ئيبليسه) به سوره ته کاني (الشمس) و (الليل). مه حوي ده لئيت به کاري مني نه خوارد (الشمس = رووناکي محمه دي) ي پار، نه مسال روخسه تم بده موتا لاي (الليل = نوري سياهي ئيبليس) بکه م. هه ر له م شيعره دا، چه ند به يتيک خوارتر رووده کاته خوداي پيئده لئيت:

چ خو شه به م هه مو عيصيانه وه ياربي بمبه خشي

به خشه، بگره دوزه خ خو له ميشي که م بوو يه ک مسقال ۲۰۳ ل

ده بينيت مه حوي خو ي ده زانئيت که ئه مه (عيسان) ه، بويه داواي به خشين ده کات و به ته نزيکيشه وه ده لئيت چي تي دايه، با من نه سووتنيئ، ئه و په ره که ي دوزه خ توژيک خو له ميشي که متر ده بيئ. هه ر له باره ي نوري سياهي ئيبليسه وه، به مه جاز مه حوي له جيگه يه که تر دا ده لئيت:

تيره گي وا فه ضلي بو ئادم به سه ر روناکيا ۲۵۸ ل

به کورتي، ئيمه نامانه ويئ بلئين مه حوي شه يتان په رست بووه يان وه ک ئه و سوڤيه يانه ي پيشتر ناوه پيئران، به رگريي له (ئيبليس) کردووه، نه خيئر. ته نيا به برواي خو مان، مه حوي گه يشتووه ته پله يه که له ته سه وف که توانويه تي حه قيقه تي (نوري ئيلاهي، نوري محمه دي، نوري سياه) بينيئ و هئانه وه ي ئه و نمونانه شمان، هه ر له و سوئنگه يه وه بووه.

۱۰- تصوف اسلامي و رابطه انسان خدا/ نيكلسون - ترجمه د. محمد رضا شفيعي ککدني ل ۱۴۲

نەنجام:

ئەم نووسىنە، ويستى بلىت ھەموو ئەوانەى خويندوومانەتەوہ و بەرىكەوتىن، بەر لەوہى بخرىتە بەر پروسىسى ھەلۋەشاندىنەوہوہ، شاينى پىداچوونەوہو جارىكى تر خويندىنەوہن. لە رووى تەمەنەوہ ميژووى مەحوى و ميژووى كىتپەكەشى ھىند كۆن نيە، مردنەكەى مەحوى بەحال خۆى دەدات لە سەد سال و عومرى كىتپەكەشى، وا لە سى سالدا. تا ئەوہى ئەو ھەموو ھەلگويىيە لەوہ درىژترنەكەينەوہ، دەكرىت بچينەوہ سەريان و لە چاپىكى نويدا، تا كاك مەمەدى مەلا كەرىمىش لە ژياندايە، شەرحى ئەو كىتپە راستبوونەوہ بەخۆيەوہ ببينىت و ئىمەى خوينەرىش لەوہ بگەين كە ئەو شەرحانە، جگە لە دەستگردنىكى سەرتايى بۆ تىگەيشتنىكى سەرىپى شىعرەكان، ناتوانن رىوانى ھىچ رىيەكى تر بن، بەتايىت گەر شاعىرەكە خاوەن رىيەكى قزقز بىت بۆ چوونە ناو قوولايىيەكى تر.